

NOVA ГАЗЕТА

№22 (281) Червня 5, 2014, Нью-Йорк

№22 (281), June 5, 2014, New York

АМЕРИКА І СВІТ

**БАРАК ОБАМА Й ПЕТРО ПОРОШЕНКО
У ВАРШАВІ**

СТОР. 9

ПОЛІТИКИ І СОЛДАТИ

**ГЕРОЙ ЧИ ДЕЗЕРТИР: ІСТОРІЯ
СЕРЖАНТА БЕРГДАЛА**

СТОР. 10

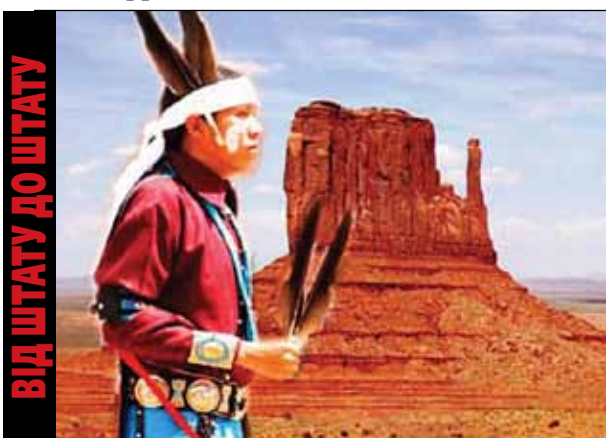
ТЕМА

**СКІЛЬКИ КОШТУЄ
ЖИТТЯ ДИТИНИ?**

СТОР. 17

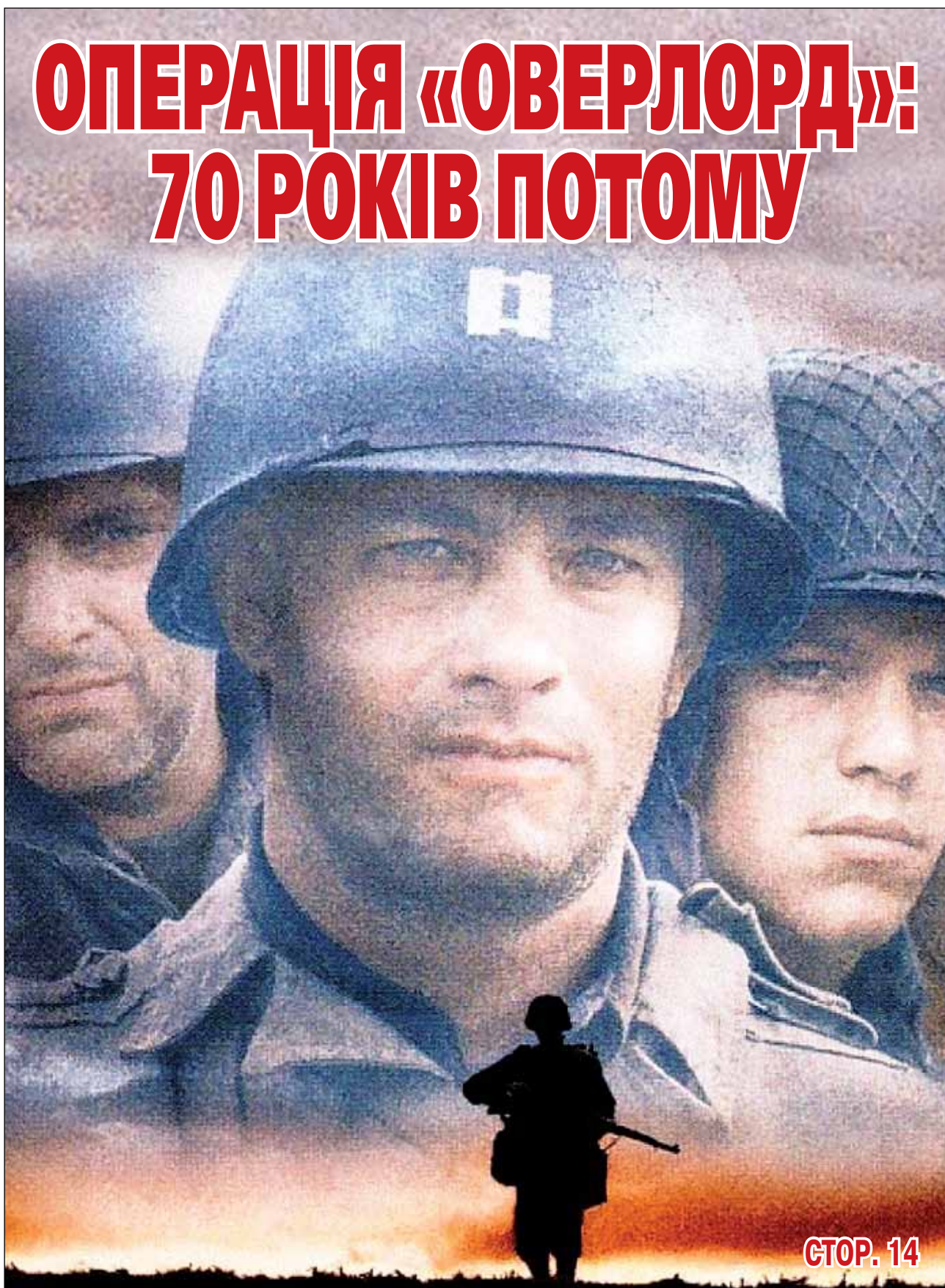
ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**НАРОД НАВАГО: «НАС КОЛУМБ
НЕ ВІДКРИВАВ»**

СТОР. 20-21

ОПЕРАЦІЯ «ОВЕРЛОРД»: 70 РОКІВ ПОТОМУ

СТОР. 14

8-10 ЧЕРВНЯ – ЗЕЛЕНІ СВЯТА

СТОР. 18-19

Спілка Української Молоді запрошує українську громаду на

4-й щорічний фестиваль НАДІЯ Є!!!

4 – 6 липня 2014

П'ятниця, 4 липня

лазерне шоу на головній сцені з
DJ Стасом – о 9 годині

Субота, 5 липня

пополудні

Конкурс українських народних танців
“Чи танцюєш гопака?” о 2 годині

вечором

Концерту гурта: **Мотор Ролла**
з України, о 9 годині

Приєднуйтеся, щоб провести чудовий
час на Оселі СУМ в Елленвілі:

музика, забави, спорт
футбол, волейбол, теніс,
плавання в оновленому олімпійському
басейні, таборування та комфорт
нових душових кабін.

За додатковою інформацією відвідайте
sum.org/us-ellenville

Неділя, 6 липня

концерт хору
ДНІПРО
з Едмонтону, Альберта, Канада - о 2
годині

Оселя СУМ 8853 Route 209 Ellenville, NY 845.647.7230

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

Наш новообраний президент Петро Порошенко ще до інавгурації вийшов у світ і зустрівся зі світовими лідерами. На урочистостях у Варшаві з нагоди 25-річчя повалення комунізму він зустрівся з президентом США Бараком Обамою та кількома іншими лідерами країн Центральної та Східної Європи.

Враження, яке справив П.Порошенко на Обаму, перевершило всі сподівання. Він назвав вибір українського народу «мудрим» і заклав міжнародну спільноту підтримати нового президента України та його зусилля, спрямовані на припинення будь-якої підтримки сепаратистів на сході України з боку Росії.

«Ще одне важливе питання, яке ми обговорювали з іншими лідерами європейських країн і країн G-7, - необхідність підтримки міжнародним співтовариством зусиль Петра Порошенка щодо Росії, а саме, щоб Росія не фінансувала, не підтримувала або не озброювала сепаратистів на українській суверенній території», - сказав Обама. За його словами, перемога Порошенка на виборах президента показала, що «українці відкинули насильство, корупцію і хочуть самостійно визначати своє майбутнє». Обама повідомив також, що обговорив з Порошенком плани мирного врегулювання ситуації в Україні, питання енергетичної безпеки, зокрема зменшення енергетичної залежності від Росії.

Вже ця перша зустріч з керівником наймогутнішої держави світу засвідчила, що Україна вже вкотре отримала шанс інтегруватися в міжнародні структури і стати інтегральною частиною вільного світу. В цьому запорука її безпеки й справжньої незалежності. Саме інтеграція України в НАТО та Євросоюз унеможливить нові акти російської агресії, які триватимуть.

Пригадую, як після Помаранчевої революції до Нью-Йорка приїздив соратник Віктора Ющенка Рибачук і переконував усіх, що за кілька місяців Україна буде і в НАТО, і в Євросоюзі. Але минув час, люди, яких на вершини влади виніс Майдан, почали гризтися за крісла й шукати можливості трансформувати подаровану по-сталім народом владу в гроші й власний добробут.

Існує небезпека, що й нині станеться щось подібне. І тоді брама у вільний світ зачиниться для нас надовго. А це автоматично означатиме подальші анексії з боку Росії, нові легіони «зелених чоловічків», жалюгідний економічний стан України і вічні злидні її громадян. Саме тому народ, суспільство повинно суворо контролювати нинішню владу. Необхідно всіляко підтримувати її зусилля на реформування постянуковичської України у всіх сферах. Стежити, щоб у владні коридори валом не поваляли нові «любі друзі», й на керівні посади в державі призначалися справжні фахівці й патріоти України. Помітно, що Порошенко прагне оточити себе справжніми фахівцями. Зокрема, дипломатичну підтримку у Варшаві йому надавав знаний український дипломат і патріот В.Чалий.

Важливо, щоб темп, з яким оновлена Україна виходить в черговий раз на міжнародну арену зберігся. Як каже українське прислів'я треба кувати залізо, доки воно гаряче. Наш порятунок — в інтеграції в міжнародні структури.

Вільний світ готовий нас прийняти, тепер все залежатиме від нас самих. Треба тільки пильнувати всім нам, щоб влада працювала не на саму себе, а на державу, на свій народ, на його щасливе майбутнє.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський —
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Ми швидко звикли жити серед війни. Так швидко, що аж страшно.

Наші діти більше не прокидаються ночами, якщо чути стрілянину. Навіть не здригаються. Звикли. Зате прокидаємося ми. І відразу роззираємося — чи свої всі вдома. Всі. Можна спати далі. І провалюємося у тяжке каламутне забуття без сновидінь. Наш сон — не для картинок. Наш сон — відпочинок перед новим важким днем. Можливо, останнім днем нашого життя.

Діти... Діти стали зовсім інакшими. Це маленькі дорослі. Вони більше не вередують. Вони стали тихими й слухняними. Коли в небі чути важке гудіння двигуна літака, вони самі вилазять із пісочниць, зстрибують із гойдалок, збирають іграшки й біжать додому.

Коли десь, удаліні чи поблизу, чуються гучні вибухи, вони беруть нас за руку й дивляться знизу вгору з дивним спокоєм. Чекають, коли ми скажемо,

Нестерпно важко жити в місті, де в будь-яку хвилину у твої вікна може залетіти куля або снаряд

ЩАСТЯ – ЦЕ КОЛИ В ТЕБЕ НЕ СТРІЛЯЮТЬ

Голос з міста, охопленого вогнем

що робити. Вони вже зрозуміли, що на війні треба виконувати накази.

Школярі більше не втікають із уроків, щоб потусити з друзями. Не свавільничають. Після дзвінка сидять, поки ми не прийдемо по них. Ми приходимо. Інколи навіть прибігаємо — якщо доходять чутки, що біля школи з'явилися озброєні люди.

Дітям здається — ми знаємо, що робити. Що все буде добре.

Ми, звісно, не знаємо. Ми тільки вчимося. Вчимося жити на війні.

— Автобус їде лише до проспекту Панфілова. Далі точаться бойові дії, — повідомляє по гучномовцю водій. Уже без запинок. Навчився. Всі мовчать. Крім однієї молоденької дівчини, яка каже, звертаючись невідомо до кого:

— Але ж це справді страшно... Навпевно...

У голосі — подив. Їй це дивно: має бути страшно, а не страшно. Ми вчимося.

Перший урок — нікуди не ходити й не їздити без потреби.

Ми навчилися жити без прогулянок, кінотеатрів, кафе. Не вестися на мимолітні забавки. Не перебувати в людних місцях довше, ніж треба. Наші маршрути тепер суворо функціональні. Робота, дім, банкомат, магазин. Просто шопінг та інші радощі суспільства споживання — це тепер не для нас. Ми купуємо не для розваги. Тільки для виживання. Найпотрібніше, за наперед складеним списком. Головне — швидко. Треба встигнути повернутися додому до темряви. Чи є комендантська година, чи нема — неясно. Тому краще просто не ходити вночі. Безпомилкове рішення. Ніч — час війни. І нічного полювання для хижаків кам'яних джунглів. Ми забули, що таке корки й година пік. Наші вулиці порожні. Громадський транспорт не забитий пасажирами в будь-яку годину дня. Безробіття більше не здається трагедією. Навпаки, будь-яка можливість залишитися вдома — за щастя. Ми поки що, на щастя, не голодуємо. Нужда не жене нас на вулицю в пошуках вечері. Отже, краще посидіти вдома. Благо, вода, світло й газ подаються без перебоїв. Тобто не гірше, ніж завжди. Навіть дивно. Життя перемістилося у двори. Але кожен вихід за окреслений панельними багатоповерхівками квадрат — лотерея. Далекий і важкий похід. Без гарантії повернути-

ся. На вечір багатолюдні колись алеї й сквери перетворюються на Silent Hill. Тиша й безмовність. Майже невловимий, ледве відчутний присмак небезпеки.

Другий урок — триматися подалі від людей зі зброєю. Люди зі зброєю — вісники смерті. Своєї й чужої. Вони притягують смерть. Цей урок дався нам нелегко. Ми — колишні мирні люди. Ми виростили на кінобойовиках, книжках із пафосним героїзмом та відеоіграх, де смерть не страшна, а хороша і зі спецефектами. Барикади, бронетехніка на шляхах, автоматники на вулицях, вертольоти в небі. Це було в новинку, це було цікаво. Розповідали, що жінка у Слов'янську отримала випадкове поранення через свою цікавість. Вона вийшла ввечері на балкон, щоб подивитися на «війнушку» в бінокль. По відблиску оптики тут-таки вдарили чи то мінометом, чи то гранатометом. Хто саме — невідомо. Трохи згодом ми зрозуміли — там, де сють смерть, ніякої точності немає. Випадкова куля чи осколок можуть дістатися кожному. Троє загиблих мирних жителів у Донецьку й десятеро поранених у Слов'янську. Це тільки за один день, понеділок 28 травня. А за попередній — троє вбитих у Слов'янську й один — у Маріуполі. А ще — з початку бойових дій було поранено семеро дітей. Від чотирьох до сімнадцяти років. На щастя, ніхто не загинув.

Ми вивчили цей урок. Вулиці миттєво порожніють, якщо ними йде колона. Або гуляє «республіканський» патруль. Або мчать кудись позашляховики без номерів, набиті камуфльованими бородами.

У людей зі зброєю своє життя, складне й насичене. Вони поділяються на угруповання. Утворюють дивні союзи, хиткі й неспостійні. Спочатку стоять на одних блокпостах під одними прапорами. Потім обзивають одне одного «мародерами» й «зрадниками». І воюють. Інколи з українською армією. Інколи — між собою. Вони, здається, самі не пам'ятають, із чого все почалося. Але вже не можуть зупинитися. За ними женеться смерть. Але не факт, що наздожене. Можливо, те, що вготоване комусь із них, перепаде комусь із нас. Тому краще обходити їх стороною.

Урок третій — не довіряти. Нікому. Ніколи. Ми навчилися тримати свою думку при собі. Колись ми любили спечатися і гучно доводити свою право-

ту. Базикати, жартувати й обстоювати безумні теорії. Тепер ми зважуємо кожне слово. Особливо з малознайомими людьми. Хто-знає на що і як відреагує твій співрозмовник. Кинеться до найближчого патруля з криком: «Хапайте його, це бандерівець»? Дасть по морді зі словами: «Отримуй, суко сепаратистська»? Краще не перевіряти. Краще промовчати. Нам дико чути з телевізора слова «переговори» та «суспільний діалог». Діалог із ким? Із нами?

Але ми не говоритимемо. Ми вже зрозуміли, що мовчання — запорука безпеки.

Останні рештки довіри трощать найближчі люди. Добре тим, у кого друзі й рідні дотримуються однакових поглядів. У кого немає сумнівів, де в цій війні — свої.

Але таке буває рідко. Необережно сказане слово, як сірник, розпалює багаття потворних сварок. Рвуться сімейні узи, розлітається на уламки давня дружба.

А діти тихо й сумно дивляться з кутка на дорослих, які репетують, брудно лаються, бризкають слиною. Але не плачуть. Уже навчилися. Чи розучилися?

Ми більше не довіряємо публічним словам та офіційним зведенням. Особливо тим словам і зведенням, у яких ідеться про мир та безпеку. Ми вже зрозуміли: безпека буває тільки тимчасова. А мир був колись. Більше його немає.

...Ми на превелику силу зберігаємо рештки людяності. Ми поки що не вриваємося натовпами у відчинені мародерами магазини. Нам це здається ганебним. Але тільки тому, що наші сім'ї поки що не на межі вбогості й голоду.

Найсовісніші клянуть себе за те, що промовчали, коли слово ще могло щось змінити.

Найчесніші визнають, що були дурнями, коли вважали свої уявлення про щастя достатнім приводом схопитися за зброю. Ми все ще утримуємося від скокування в повний хаос.

А ще ми нарешті знайшли те, що нас усіх поєднує. Незалежно від уподобань та симпатій.

Усі ми, приховуючи це одне від одного, дивимося вечорами в зоряне небо через зашторені вікна й молимося: «Господи, хай це швидше закінчиться...»

Євген Шибалов,
«Дзеркало тижня»

ПОРТРЕТ

У понеділок, 2 червня, Центральна виборча комісія на основі даних протоколів виборчих комісій оголосила президентом України Петра Порошенка. На виборах 25 травня він набрав 54,7% або 9 мільйонів 857 тисяч 308 голосів виборців.

Офіційну інавгурацію новообраного президента України заплановано на 7 червня.

Із перемогою Петра Порошенка привітали лідери західних країн ще до оприлюднення остаточних результатів виборів. Українські та міжнародні спостерігачі назвали вибори прозорими та демократичними. Отже, Україна отримала свого п'ятого президента. Чого чекати від нього, на що сподіватися?

Відразу після того, як стало зрозуміло, що П.Порошенко «нокаутував» усіх своїх політичних супротивників, включно з Юлією Тимошенко, і став новим президентом України, ЗМІ кинулися вивчати його біографію, яка й до виборів була відома, позаяк Порошенко – фігура в Україні знайома. Народився, вчився, примножував розбудований правдами й неправдами батьків бізнес, намагався пробігти між крапельками дощу під час політичних злив і штормів, був у владній обоймі ледь не при всіх президентах, аби захистити свої статки. Хитрий, улесливий, але разом з тим не мстливий, здатний на компроміси. Для портрета Петра Порошенка ми підібрали матеріали, які показують його з незвичних боків.

Насамперед цікаво познайомитися з психологічним портретом новообраного президента. Його «намалювала» київський психолог Валентина Домська.

Це трудоголік, якого ще треба пошукати. На багатьох зустрічах і переговорах він невиспаний і з мішками під очима. Часто жертвує сном заради роботи. За останні 10 років Порошенко «обтесався» і став менш компанійський. Під час Євромайдану він відокремився від трьох лідерів – Віталія Кличка, Арсенія Яценюка й Олега Тягнибока. Часто свої дії не узгоджував з рештою – сам зупиняв провокації 1 грудня 2013 року на Банко-

вій, наприкінці лютого 2014-го поїхав на переговори до Криму. Що він переживає в ту чи іншу хвилину, передбачити важко – емоції стримує. Вираз обличчя не змінився, навіть коли його засвітали у Сімферополі. Не боїться критики, навіть найнеприємнішої. Вчиться на власних помилках.

Порошенко за президентства Віктора Ющенка і тепер – це дві різні людини. У тодішнього – амбіції беруть гору. У всьому бачить вигоду, на перше місце ставить власні інтереси. З усіма готовий бути за кума-свата. На посаді секретаря Ради національної безпеки й оборони 2005 року

Петрик Порошенко, 6 років

Петро Порошенко й Марина Переведенцова в студентські роки

Ш'ЯТТИЙ

Порошенко, як ніколи, довірливий. Впускає у своє оточення зрадників і брехунів. Хоч має розвинену інтуїцію. Але ще переважали сподівання, що друзі не можуть підставити. Часто обпікається, швидко забуває й пробає. Такі, як Порошенко, ніколи першими не почнуть сварку чи конфлікт. Він може заплітати очі на образи й продовжувати працювати з людьми, які заплітали себе. Всім і завжди дає другий і навіть третій шанс. Беззаперечний оптиміст.

На посаді міністра закордонних справ почувався найкраще. Він – природжений дипломат. Нічого не робить без перспективи. Любить швидко приймати рішення й одразу отримувати результат. Активний і комунікабельний. По життю – контролер. Повинен бути в курсі всього, готовий з головою занурюватися у справи і жертвувати відпочинком заради мети. В команді та компанії – беззаперечний лідер. Організаторські здібності дозволяють йому виходити переможцем з конфлікту. Часто Порошенком керує бажання, щоб ним захоплювалися і любили. Працювати під керівництвом такого начальника не просто. Наполегливий і вимогливий до себе та інших. Бути його конкурентом – не вигідно. З ним краще дружити. Він знайде найвразливіше місце і вміло на нього натисне. Часто мовчанкою і непрямую дією досягає більшого результату, ніж розмовами.

На брифінгу Петра Порошенка 26 травня, після перемоги на президентських виборах, він виглядає виснаженим, але задоволеним. Помітно, що результати виборів перевершили навіть його сподівання. Самовпевнений. Не видно в очах страху, що не впорається. По слово до кишені не лізе.

З батьком

Стратег. Дуже скоро він створить навколо себе оточення, якому довіряє і з яким йому буде зручно працювати. Любить бути прикладом для наслідування. Порошенко змінюватиметься і змінюватиме інших.

Мінуси Петра Олексійовича в тому, що він занадто довірливий. Може видавати бажане за дійсне, хоче догодити всім. Але від нього важко дочекатися похвали і зрозуміти, що має на думці. Йому не треба «Межигір'я». Він – не заручник розкошів. Здатен обходитися малим. Не звик оцінювати людей за одягом. Головні критерії для нього – розум і порядність.

Багато державних питань вирішуватимуться на кухні та в спальні Порошенків, переконана Валентина Домська. На публіці пара часто береться за руки. Отак вони і йдуть разом по життю. Його рука згори. Це свідчить, що чоловік домінує. У сім'ї він – голова. Та коли приймає важливі рішення, з Мариною радиться, до її думки дослухається. А дружина – шия. Подружжя навіть крокує в ногу. Це тандем двох сильних особистостей. Марина може відкласти сімейні справи і вийти на люди – стати активною першою леді. Помітно, що вона бажає активності.

Без дружини Петро Порошенко не став би тим, ким є зараз. Марина на три роки старша за чоловіка. Здебільшого така різниця у віці позначається на стосунках подружжя до 30 років. Далі вона стає непомітною. Але роль жінки в такій сім'ї надзвичайна. Вона не тільки дружина, а й старша сестра, учитель, радник і друг. Однак дає йому почуватися домінуючим, господарем, тилом.

Навіть коли позують перед операторами й фотографами, Марина часто залишається на півкроку за чоловіком, ніби за спиною, у його тіні. Присвятила життя родині, відмовилася від кар'єри. Прийняти таке рішення амбітній особі було дуже непросто. Переважила любов до дітей і чоловіка. Якби в цьому подружжі кар'єру будували обоє одночасно, давно б уже розлучилися або жили б на дві сім'ї.

До психологічного портрета Валентини Домської слід додати деякі біографічні дані дружини Порошенка Марини.

Вона народилася в 1962 році, тобто старша за свого чоловіка на три роки. Батько Марини обіймав посаду заступника міністра охорони здоров'я Української РСР. Марина Порошенко (в дівочтві – Переведенцова) – лікар-кардіолог, кандидат медичних наук. Свого часу вона відмовилася від кар'єри заради сім'ї й виховання дітей, котрих в родині Порошенків четверо. Старшому Олексію вже 29 років (минулого року одружився), двом донькам-близнючкам Євгенії й Олександрі – по 14, а найменшому Михайлу – 13. Куми Марини й Петра Порошенків – Віктор Ющенко та Оксана Білозір.

Марині не подобається термін «перша леді», який до неї вже активно примірюють.

«Я не люблю це словосполучення. Воно несе в собі відокремленість і відірваність. Перша – значить одна, збоку».

Марина Переведенцова познайомилася з Петром Порошенком на студентській дискотечі після закінчення зимової сесії. Як стверджує сама Марина, це було кохання з першого погляду. «Я ним дуже гордилася і завжди відчувала себе за його спиною, як за кам'яною стіною». Зустрічатися майбутнє подружжя почало лише через півроку після знайомства. Вийшло так, що їх разом відрядили до колгоспу збирати врожай. Через рік Марина й Петро вирішили одружитися. Але відразу після подання заяви до ЗАГСу, рівно через тиждень, призовнику Порошенку надійшла повістка з військкомату – тоді не було відстрочки студентам. Однак рядового Порошенка відпустили рівно на 10 діб, аби зміг відгуляти весілля й трохи побути зі своєю нареченою.

Весілля гуляли вдома у Переведенцевих. Взяли весільну сукню на прокат, Петро вдягнув цивільний костюм. Першу дитину Марина народжувала у відсутності чоловіка – він служив строкову службу у військах ППО в Казахстані.

Надзвичайно важливим «мазком» до всеохоплюючого портрета п'ятого президента України є спогади з його дитинства. Майбутнього «шоколадного короля» дівчатка-однокласниці називали «пухнастою пишкою». Згадуючи, яким був у дитинстві Петя Порошенко, його земляки кажуть: «Ви не повірите, але він мало змінився зовні. Тільки погляд став жорсткішим і характер, мабуть, загартувався, адже той хлопчик, яким він був, не зміг би зробити таку кар'єру», – каже Катерина Фазли, сусідка Порошенків у районному містечку Болград, що на Одещині, де народився п'ятий президент України.

Мати Петрика, Євгенія Сергіївна (нині вже покійна), якось призналася їй, що вона хотіла дівчинку, адже син Михайло у них з чоловіком вже був. Але батько Олексій Іванович хотів ще одного козака й дуже зрадів, коли народився хлопчик.

У Болграді родина управляючого місцевою сільгосптехнікою й головного бухгалтерів в районному управлінні сільськогосподарства жила в трикімнатному помешканні в двоповерховому будинку. В ньому було всього 10 квартир, а в дворі – невеличкий сад з фруктовими деревами й городом. У сарайчиках неподалік люди тримали гусей, качок та курей.

Катерина Фазли згадує, що батько Порошенка Олексій Іванович був суворий, дружина й сини його в усьому слухалися. Часто влаштовували у дворі посиділки з нагоди свят чи днів народження. Робили шашлики, ставили на стіл до-

машне вино. А дітей перед застіллям примушували прибирати двір. Малий Петро, згадує Катерина Фазли, любив під магнітофон й пісні радянської естради мести двір мітлою.

У родинному колі

Незважаючи на роки, збереглися спогади про маленького Петра й у його однокласниць з Болградської школи №1. «Він з дитинства такий – пухленький, кругленький, – сміється Людмила Єременко. – Такий же кучерявий, чорненький. Губки чомусь завжди надуті й вигляд сумно-ображений. Викопений Пьеро! Але добрий, завжди ділився з усіма бутербродами, котрі мама клала йому в потрфель. А ще пам'ятаю, що він страхотно любив усе солодке, особливо цукерки».

Важко сказати, що залишилося від того хлопчика з сумними очима в сьогоднішньому президенті. Відомо лише достеменно, що солодкого Петро Порошенко не їсть – у нього цукровий діабет.

Однак визначити на підставі психологічного портрета, історії кохання та спогадів з дитинства, яким буде Порошенко президентом, важко, або й зовсім неможливо. Тут набагато слушнішою буде думка політолога.

Політолог Михайло Басараб на запитання «Чого чекати від президента Порошенка?» відповідає: «Більше іміджевих та резонансних заяв, особливо на початку. Зокрема, щодо рішучіших кроків на Сході, нових кадрових призначень, покарання представників минулої влади, декларування проєвропейських намірів. Та я не бачу в Порошенкові рішучого лідера, який зможе швидко реалізувати заявлене».

Щоб передбачити дії політика, треба проаналізувати не його людську, а політичну біографію. 1998 року Порошенко став народним депутатом від СДПУ(о), яку тоді контролював

Віктор Медведчук. Далі – заснування Партії регіонів у компанії Рибаків й Азарова. Був «помаранчевий» період, коли Юлія Тимошенко перебрала Порошенка та інших «любих друзів», і де Петро Олексійо-

Щодо Сходу України, то ситуація там швидко не розрулить. Порошенко намагатиметься знайти консенсус з тамтешніми елітами. Ганна Герман нещодавно заявила, що Порошенко домовляється з Ахметовим.

ще усвідомлюють те, чого хочуть, ніж хто може виражати їхні інтереси.

Порошенко пообіцяв до кінця року провести дострокові вибори до Верховної Ради. Існує суспільний запит на переобрання парламенту. Він утратив підтримку людей після подій на Майдані. Є небезпека, що Порошенко зможе сформувати із цих депутатів лояльну більшість. Там зараз болото з «регіоналів», мажоритарників, які можуть переорієнтуватися на нього. Тестом для взаємин глави держави з парламентом буде призначення нового генпрокурора. Це – квота президента, яку він заповнює за згодою Верховної Ради. Поки що ця посада відійшла «Свободі». Махніцький за три місяці дискредитував себе повністю. Найгірше – поїхав до «підрахуя» Сергія Ківалова. Брав нагороди, домовлявся про захист дисертації. Це був плювок усім, хто стояв на Майдані.

Яких людей Порошенко привів до Київради, такою буде й парламентська команда. У його списку побачимо багатьох колишніх «регіоналів», людей Черновецького».

Один з найближчих соратників Віктора Ющенка. 2004 рік

вич виглядав не в найкращому світлі. Пам'ятаємо, як вона сказала: «Порошенко прибіг весь у сльозах і соплях» (у вересні 2005 року президент Ющенко звільнив його з посади секретаря Ради національної безпеки й оборони). «Любі друзі» є й досі – Порошенко підтримує дружні стосунки з Миколою Мартиненком, Олександром Третяковим. Ця команда може відродитися в новому форматі.

Не слід забувати період Порошенка в уряді Азарова. Ніщо людині не заважало працювати в Кабміні в добу розквіту «сім'ї» Януковича. Порошенко – політично неперемінливий. Тим паче, він бізнесмен, якому є чим ризикувати. Основна мотивація таких людей – примножувати капітал.

Нібито до Києва повернувся Фірташ. Олігархи затребувані в нових умовах. Порошенко зробить ставку на співіснування бізнесових і політичних еліт, як свого часу діяли Ющенко та Янукович. Він отримає їхню лояльність, медіа-ресурси, фінансову підтримку. Буде гарантія відносного спокою на Сході. Олігархам залишать бізнес, вони уникнуть відповідальності за співпрацю з режимом Януковича. Але правління Порошенка буде менш свавільним, ніж Януковича. Рівень зухвальства знизиться. Це впливатиме на тривалість його перебування на найвищій державній посаді. Якщо все робитиме культурно, може досидіти п'ять років. Перемогою Порошенка Майдан захлинувся. Люди значно кра-

На запитання «Україна з обранням на посаду президента Петра Порошенка знову втратила шанс кардинально змінитися?» М.Басараб відповів: «Гадаю, що так. Найбільше, на що здатен Порошенко – стабілізувати ситуацію, якось вирішити проблему на Донбасі, досягнути якогось компромісу з Путіним. А мав би розпочати боротьбу з корупцією. Це іспит на зрілість для будь-якого нового президента. Порошенко ж з цим іспитом не впорається. Його складатиме вже наступний глава держави».

**Підготував
Тарас Гнип**

**Спеціально
для «Нової газети»**

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника: Джефрі ПАЕТ – американський дипломат, Надзвичайний і Повноважний посол США в Україні. Народився в 1963 році в Сан-Дієго (штат Каліфорнія). Вищу освіту здобув, закінчивши Каліфорнійський та Ельський університети. З 1990 по 1992 роки працював у посольстві США в Гондурасі, з 2006 по 2007 роки очолював дипломатичну місію в Індії. У складі американських делегацій працював на постійній основі в МАГАТЕ та інших міжнародних організаціях зі штаб-квартирами у Відні. У Державному департаменті США працював у відділі з питань Південно-Східної Азії. 30 липня 2013 року прийняв присягу як посол Сполучених Штатів Америки в Україні. Відіграв активну роль під час Євромайдану. Одружений, має двоє дітей. Мешкає й працює в Києві.

– Пане после, Захід неодноразово підкреслював важливість минулих президентських виборів в Україні, називаючи їх навіть історичними. Чому?

– Передусім, це перші в історії незалежної України президентські вибори, які відбувалися в умовах, коли під загрозою опинилася єдність країни. В умовах, коли представники Росії, включаючи міністра закордонних справ РФ Лаврова, говорили про загрозу громадянської війни в Україні. Для українського народу ці вибори були можливістю змусити почути його, українського народу, думку. І сигнал, який пролунав на цих виборах, полягає в тому, що український народ зі Сходу і Заходу, Півночі й Півдня країни хоче рухатися вперед як єдине ціле.

Обраний президентом Петро Порошенко має тепер ясний мандат від усієї України. І його мандат сьогодні видається соліднішим, ніж у його попередників на посаді президента України, оскільки обраний він вже в першому турі. Порошенко дуже чітко висловлювався під час своєї виборчої кампанії, в чому полягатиме його порядок денний, якщо його оберуть. Ґрунтуючись на всьому цьому, я погоджуюся з думкою,

що це справді були найважливіші вибори в сучасній історії України.

– Які три першочергові реформи ви очікуєте від нового президента?

– Думаю, що це справа виключно новообраного президента, Верховної Ради і народу України. Сказавши це, я все-таки дозволю собі зазначити, що Сполучені Штати цілком і повністю підтримують кроки, які вже здійснює уряд прем'єр-міністра Яценюка з економічного реформування країни, у напрямі місцевої автономії, зміцнення демократії на місцях. І, нарешті, – і це, можливо, найголовніше, – у напрямі

– Багато хто обережно зрадів початку відведення російських військ від українського кордону. Як ви вважаєте, гостра фаза україно-російського конфлікту позаду? Путін втягнув пазури чи змінює тактику і готується до нового стрибка?

– Не збираюся висловлювати жодних прогнозів щодо російської тактики. Ми, безперечно, вітаємо відведення військ настільки, наскільки це реально відбувається, але ми, як і раніше, досить стурбовані багатьма іншими наявними аспектами дестабілізуючих дій, включаючи присутність на Донбасі іноземних бойовиків,

Посол Джефрі Паєт та заступник держсекретаря США Вікторія Нуланд на Майдані в Києві. Січень, 2014 р.

ДЖЕФРІ ПАЄТ: «МИ ПРАЦЮВАТИМЕМО, АБИ ЗМІЦНИТИ БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ»

викорінення корупції, що для українців, мабуть, є особливо важливим питанням.

– Росія й деякі політичні гравці в Україні наполегливо нав'язують нашій країні федералізацію. Чи не бачите ви в ній небезпеки феодалізації, зважаючи на роль олігархів у нашій країні?

– Насамперед, ці питання повинні вирішувати самі українці. І ніхто ані в Москві, ані у Вашингтоні, ані в Брюсселі не має права нічого диктувати. Зазначу, що перших вісім місяців моєї роботи як посла в Україні я взагалі жодного разу ні від кого не чув слова «федералізація». Ніхто не торкався в розмовах зі мною питання федералізації, допоки Росія не стала нав'язувати цю дискусію. Але українці мусять самі розібратися, якому балансу вони нададуть перевагу між повноваженнями центральної влади та реалізацією демократії на місцях. Особисто мені подобається формула, яку використовує віце-прем'єр Гройсман, говорячи про «субсидіарність» і посилаючись на досвід місцевої автономії у Польщі, щоб у такий спосіб зміцнити демократичну культуру України.

– Здогадуюся, яким буде початок вашої відповіді, проте все ж таки поцікавлюся вашою думкою. На Майдані люди вимагали повного перезавантаження влади. Як ви вважаєте, посприяють позачергові парламентські вибори (наприклад, цієї осені) реформам і демократичній трансформації країни чи додадуть нестабільності?

– Знову ж таки, це вирішувати українському народу. Візнаю: так, до мене долинають голоси від різних політичних сил, практично зі всього політичного спектра, що може бути корисно провести дострокові парламентські вибори. Коли саме це може відбутися, звичайно, вирішувати Україні, але особисто я сподіваюся, що в нас тепер буде бодай кілька спокійних місяців.

Російський президент Путін особисто віддає накази посилати в Україну бойовиків, у тому числі з Чечні, зброю, спорядження та гроші для вербування бандитів безпосередньо в Донбасі. На фото: чеченські бойовики розривають у Донецьку український прапор

які абсолютно точно прибули з Росії, і свідчення того, що через кордон продовжує надходити значна кількість військового спорядження та зброї.

– Проте російська сторона все це категорично заперечує.

– Гадаю, що дуже важко російській стороні це заперечувати, коли чеченські бойовики на Сході України роздають інтерв'ю у своїх готельних номерах.

– США і Європа погрожували третім рівнем санкцій у випадку, якщо Росія зірве президентські вибори в Україні. Вибори пройшли досить успішно. Де нова «червона лінія» Заходу, переступивши яку Росія все-таки отримає секторальні санкції?

– Насамперед, зазначу, що санкції, запроваджені проти Росії, уже відіграли й продовжують відігравати свою роль. Вони були одним із тих чинників, які допомогли провести вибори. Дуже важливо і для Сполучених Штатів, і для наших європейських партнерів продовжувати тиснути на Росію. Що ж до можливої наступної хвилі санкцій, то нам необхідно провести консультації з нашими європейськими со-

юзниками найближчим часом. 4-6 червня президент Обама буде в Європі з візитом, отже, можливостей для таких консультацій у нього буде достатньо.

Однак головним принципом у питанні санкцій з часу, коли Янукович іще був при владі, з часу лютневих подій, залишається те, що ці санкції, цей тиск найбільш ефективні, якщо вони здійснюються разом з нашими європейськими союзниками.

– Чи можна сьогодні серйозно говорити про санкції, якщо, наприклад, США спочатку запроваджують персональні санкції проти глави «Роснефти» Ігоря Сечина, а ExxonMobil потім у Петербурзі подовжує з «Роснефтью» угоду про стратегічне партнерство на багато мільярдів доларів? Сечин спокійно констатує, що санкції Вашингтона не заважають співробітництву його компанії з американськими партнерами і не торкнулися його особисто.

– Знаю, що санкції серйозно впливають на економіку Росії. Звичайно, причинно-наслідковий зв'язок конкретних кроків Росії, що саме змусило її повестися тим чи іншим чином, – це предмет досліджень

для політологів. Але мені цікаво спостерігати за тим, як деякі аналітики, котрі ще кілька тижнів тому стверджували, що санкції не мають жодного впливу, тепер пишуть про серйозну роль санкцій у тому, що український народ отримав можливість реалізувати своє суверенне право обирати керівництво своєї країни.

Ось на чому мені хотілося б наголосити: було б помилкою всю свою увагу концентрувати на питанні санкцій. Бо це не найважливіший аспект підтримки Сполученими Штатами України. Набагато важливіша, як на мене, наша тверда підтримка політичних реформ і економічного прогресу України, який покаже її народу, що його вибір на користь руху до Європи справді приведе до заможнішого і справедливішого майбутнього.

– Отримання крісел у раді директорів українського нафтогазового холдингу «Бурисма» сином віце-президента США Гантером Байденом і другом пасинка держсекретаря Керрі Девоном Арчером стало резонансною подією. То що ж Америка захищає в Україні – демократію чи своє право викачувати вуглеводні?

– Названі вами люди – це приватні особи, у мене жодного контакту з ними не було. І поки в пресі не з'явилися якісь повідомлення з цього приводу, я, чесно кажучи, ніколи раніше не чув про фірму «Бурисма».

– **Тоді поговоримо про відоміші компанії. Не секрет, що в проекти за участі і Shell, і Chevron із видобування сланцевого газу з українського боку було заведено компанію, яка має стосунок до «сім'ї» Януковича. За інформацією з поінформованих джерел, колишній міністр енергетики нині намагається продати свої 10-відсоткові частки, однак і Shell, і Chevron відмовилися їх купити. Чи не вважаєте ви, що ці 10% були хабаром «сім'ї», а відмова їх викупити означає безперспективність даних проектів?**

– Не можу говорити про Shell, яка не є американською компанією. Що ж до Chevron, то її діяльність має провадитися в повній відповідності до американського закону, який забороняє корупційні діяння за кордоном. В Chevron багаторічна солідна репутація чесною і прозорою компанією, яка сприяла економічному розвитку ринків у багатьох регіонах світу. Минулого тижня я відвідував Львів. Провів там дискусії, які, до речі, нагадали мені мій перший візит туди в серпні минулого року, коли ми зустрілися з керівництвом і членами Львівської обласної ради з цього самого приводу. Цього разу у своїх бесідах із губернатором Львівської області Іриною Сех я сказав, що дуже відданий ідеї працювати з нею, із Львівською та Івано-Франківською обласними радами, щоб допомогти реалізувати пропозицію, зроблену Chevron, щодо готовності компанії вкласти значні інвестиції в Західну Україну, аби підвищити добробут населення західноукраїнських областей. Крім підвищення рівня зайнятості в цьому регіоні, думаю, що діяльність Chevron значно наблизить стратегічну мету України в досягненні енергетичної незалежності від Росії.

– **Тобто, ви підтверджуєте готовність Chevron продовжувати проект видобування сланцевого газу в Західній Україні?**

– Абсолютно. І ще я зазначив у розмові з Іриною Сех, що, мабуть, ніщо не може виявитися більш вагомим аргументом у подальшому залученні в західні області України серйозних міжнародних інвестицій, ніж успіх цього проекту Chevron.

– **Чи не здається вам дивним «збігом», що центром нестабільності на Сході України став саме Слов'янськ, який мав стати центром видобування сланцевого газу?**

– Мені здається, що причина, з якої Слов'янськ став центром нестабільності, – у його економічних проблемах, низькому рівні економічного розви-

тку. Адже труднощі, які виникли на Донбасі, значною мірою є наслідком правління режиму Януковича.

– **ЕххонМобіл, не збавляючи обертів, продовжує співробітництво з «Роснефтью» щодо геологорозвідки вуглеводнів на російському шельфі Чорного моря. Водночас, вигравши тендер на освоєння Скіфської ділянки на українському шельфі Чорного моря, ЕххонМобіл досі навіть не підписала угоди про розподіл продукції. Чому? Є сумніви щодо приналежності шельфу? Чий це шельф? Які перспективи видобування на чорноморському шельфі біля берегів Криму?**

Бойовики батальйону «Схід», укомплектованого професійними російськими військовиками та найманцями з Чечні, слухають виступ Путіна у будівлі Донецької ОДА. 29 травня 2014 року

– Нульові. Сполучені Штати не визнають незаконної анексії Криму. Через незаконність російського статусу в Криму, думаю, ви навряд чи побачите на півострові будь-які міжнародні компанії. Через російське вторгнення економіка Криму зазнає величезних збитків. Ви вже бачите це, наприклад, у галузі туризму. Гадаю, це дасться взнаки й у сфері інвестицій.

– **Який механізм повернення Україною Криму?**

– Не знаю. Але ми будемо активно підтримувати український уряд у його пошуку й використанні правових механізмів для досягнення цієї мети. Ми не визнаватимемо російської анексії Криму.

– **Нині багато хто і в Україні, і за кордоном переймається запитанням: «Чи зможе П.Порошенко домовитися з Путіним?». Чи можливо це без участі Заходу? Чи потрібно для цього якісь питання винести на певний час за дужки? Що має стати предметом першочергових переговорів? У чому полягають основні ризики можливих домовленостей Порошенко-Путін?**

– Знову ж таки, усе має відбуватися згідно з волею українського народу та новообраного президента Порошенка. Ми дуже сподіваємося, що президент Путін побачить, що в інтересах Росії було б домовлятися з Україною і налагоджувати відносини з нею. Поки що зарано робити припущення стосовно того, що саме може стати першочерговим предметом переговорів і які можуть бути досягнуті компроміси. У США, на Волл-стріт, існує таке поняття, як «простір для домовленості».

І наразі визначати цей простір у даному випадку, чесно кажучи, зарано. Але при цьому я переконаний, що в Росії є інтерес у знайденні можливості для домовленості та налагодження стабільних відносин з Україною. Є багато запитань, які можуть бути складовими частинами цього «простору для домовленості» – торгівля газом, співробітництво в галузі технологій, двостороння торгівля. І я знаю, що не має бути предметом цих домовленостей, – суверенітет України та її право вибору стратегічних орієнтирів.

– **В інтерв'ю газеті «Вашингтон пост» П.Порошенко заявив, що Україна потребує американської військової**

захищати кордони своєї країни. Очікую, що ця допомога й далі розширюватиметься. Наступного тижня сюди має прибути делегація Пентагону, яка зустріне представників уряду України, щоб обговорити, як щонайкраще використовувати американську підтримку в оборонній сфері України в наступні місяці й роки.

– **Коли країни-гаранти не виконали своїх зобов'язань за Будапештським меморандумом, серед українського населення почала набувати популярності ідея відновлення ядерного статусу та набуття ядерної зброї. Як ви це прокоментуєте?**

– Зазначу три моменти. Перше. Будапештський меморандум не був договором про надання гарантій безпеки. Я звертався до посла Стівена Пайфера та деяких інших експертів, які також брали участь у переговорах стосовно цього меморандуму, і згідно з тим, що я від них чув, усі сторони тоді чітко розуміли, що суть цього документа полягає в тому, що підписанти беруть на себе зобов'язання поважати суверенітет і територіальну цілісність України. Росія цілком очевидно порушила, розтопта-

Сполучені Штати вважають пріоритетним завданням України зміцнити українсько-російський кордон, аби унеможливити просочування крізь нього путінських диверсантів та поставки озброєнь

допомоги на кшталт ленд-лізу часів Другої світової війни. Чи готові США піти на це, у тому числі постачати засоби летальної дії? Один із ваших попередників – Джон Гербст висловив думку, що якби Путін «знав, що військовий арсенал України включає західні засоби протитанкової та протиповітряної оборони, ціна вторгнення різко піднялася б».

– Найважливіша частина нашої допомоги Україні – це економічна підтримка. Переконаний, що найкращий шлях України захистити себе – це стати економічно розвинутою, суверенною європейською демократією. Але, сказавши це, зазначу також, що ми й раніше надавали і продовжуємо надавати допомогу в модернізації сфери оборони та безпеки України. За останні три місяці ми подвоїли розмір бюджету американської військової допомоги Україні. Особливий акцент зроблено на підвищенні боєздатності українських прикордонників та їхньої можливості

ла свої обіцянки за Будапештським меморандумом.

Друге. Я особисто цілком переконаний, що якби Україна мала ядерну зброю, це жодним чином не вплинуло б на рішення Росії вторгнутися в Крим і анексувати його.

– **Ви думаєте, тому, що Україна ніколи не зважилася б застосувати ядерну зброю проти Росії?**

– Просто кажу, що це не змінило б динаміку подібної ситуації. І стверджую це на основі багаторічного спостереження безпосередньо на місці подій (на певному етапі моєї кар'єри) за протистоянням звичайних збройних сил Індії та Пакистану – двох держав, які володіють ядерною зброєю. Саме через неможливість використовувати ядерну зброю, вона не відіграє ролі в конфліктах, у яких задіяні звичайні збройні сили, тобто подібно до того, що сталося на території України.

І, нарешті, третє. Розумію емоційне забарвлення порушеного вами питання, однак також необхідно розуміти, що ніяких

стратегічних вигод, пішовши таким шляхом, Україна не отримала б. Стратегічні ресурси України та її оборонний бюджет слід сконцентрувати на тих речах, якими ми зараз разом і займаємося. Необхідно домогтися, щоб Україна оздоровилася економічно і зміцнила кордон настільки, щоб з боку Росії не відбувалося його інфільтрації, яку ми нині спостерігаємо в Східному регіоні.

– **Та чи буде цього досить? НАТО сьогодні явно не чекає Україну у своїх лавах, про що досить нервово дає зрозуміти навіть міністр закордонних справ дружньої Польщі Сікорський. Будапештський меморандум Україну від воєнної агресії не врятував. Ядерної зброї в нас немає. Яким чином Україна повинна надійно забезпечити свою безпеку? Порошенко пропонує підписати міжнародний договір, який замінить Будапештський меморандум і за яким Україні було б дано прямі й надійні гарантії безпеки, аж до військової підтримки у разі загрози територіальній цілісності. США можуть підписати такий документ з Україною?**

– Переконаний, що як тільки новообраний президент Порошенко стане до виконання своїх обов'язків, ми неодмінно будемо обговорювати з ним нашу подальшу співпрацю в галузі оборони та безпеки. Обговорювати якусь конкретну домовленість на даному етапі, мабуть, було б зарано. Але я певен, що з цим керівництвом України ми працюватимемо дуже щільно, аби зміцнити безпеку України.

– **Багато хто вважає, що події, які відбуваються сьогодні, – це цивілізаційний конфлікт, і Україна нині – стільниця для армрестлінгу між Росією і США. Ваш прогноз: як далі розвиватиметься ця боротьба?**

– Мабуть, я погодився б з концептуальним описом ситуації, який цього тижня дав у своїй статті в «Нью-Йорк Таймс» відомий колумніст Томас Фрідман. Він зауважив, що конфлікт, який розгортається впродовж кількох останніх місяців на території України, – це зіткнення між дипломатією ХХІ століття і російськими підходами, характерними для ХІХ століття. Фрідман висловив упевненість, що ХХІ століття перемаже. Гадаю, що величезною помилкою було б розглядати те, що відбувається в Україні, як «розбірки» між Сполученими Штатами і Росією. Цілком очевидно, що український народ хоче інтеграції в глобальну світову економіку, яка вимагає відкритих кордонів, поваги до міжнародних правил і відповідності стандартам світового ринку в передбачуваності, прозорості й відсутності корупції.

*Інтерв'ю провела
Тетяна Силіна
Фото Reuters*

В УКРАЇНІ

ЦЕНТРВИБОРЧКОМ
ОГОЛОСИВ ПЕТРА
ПОРОШЕНКА
ПРЕЗИДЕНТОМ

Центральна виборча комісія визнала Петра Порошенка обраним президентом України на дострокових виборах 25 травня. Відповідний протокол було підписано всіма членами комісії на засіданні ЦВК у понеділок, 2 червня. Його також підписали уповноважені деяких кандидатів у президенти.

Як відомо, Порошенко набрав більшість голосів виборців – 54,7%. Таким чином вибори визнані такими, що відбулися в один тур. У підсумку свій голос на виборах віддали 18 мільйонів 19 тисяч 544 громадянина України. За Порошенка проголосували 54,7% виборців або 9 мільйонів 857 тисяч 308 осіб.

Згідно з офіційними даними, Юлія Тимошенко набрала 12,81%, Олег Ляшко – 8,32%, Анатолій Гриценко – 5,48%, Сергій Тигіпко – 5,23%, Михайло Добкін – 3,03%, Вадим Рабинович – 2,25%. Решта кандидатів отримали менше 2% голосів виборців.

Результати голосування передано для оприлюднення в газети «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

ВІТАЛІЯ КЛИЧКА
ОФІЦІЙНО ОГОЛОСИЛИ
НОВИМ МЕРОМ КИЄВА

Київська міська територіальна виборча комісія визнала голову фракції УДАР у Верховній Раді Віталія Кличка переможцем за підсумками позачергових виборів мера Києва 25 травня. За відповідне рішення одноголосно проголосували всі члени Київського тервиборчого комітету на засіданні у вівторок, 3 червня. Відповідний протокол про результати виборів підписали всі члени Київського тервиборчого комітету.

Згідно з протоколом, Кличко отримав на виборах 765 020 голосів (56,7%), тобто більше від половини голосів виборців, які взяли участь у голосуванні. Друге місце на виборах київського міського голови посідає депутат Верховної Ради (фракція «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина») Леся Оробець, яка набрала 8,46% голосів виборців.

Кличко зустрівся минулої неділі з киянами на міському віче на Майдані Незалежності, на якому заявив,

що не збирається силоміць зносити залишки барикад, закликав усіх до плідної співпраці й повідомив, що має намір залучити німецькі інвестиції для розвитку Києва.

НА ІНАВГУРАЦІЮ
ПРИЙДУТЬ
ЩО НАЙМЕНШЕ 20 ГОЛІВ
ДЕРЖАВ І УРЯДІВ

Участь у церемонії інавгурації новообраного президента України Петра Порошенка, запланованій на 7 червня, вже підтвердили 20 голів держав і урядів. Про це на брифінгу у вівторок, 3 червня, повідомив директор департаменту інформаційної політики МЗС України Євген Перебийніс. Він уточнив, що це не остаточна інформація, оскільки постійно надходять нові підтвердження від іноземних держав.

Зокрема, свою участь підтвердили президент Польщі Броніслав Коморовський, Литви – Даля Грібаускайте, віце-президент США Джо Байден, голова МЗС Швейцарії Ді-дье Бургальтер, президент Європейської Ради Герман ван Ромпей, генеральний секретар ОБСЄ Ламберто Заньєр.

Перебийніс додав, що запрошення надсилалися главам держав-членів ЄС, США, Канади, країнам Кавказу, керівництву міжнародних організацій. Президенту Російської Федерації Володимиру Путіну запрошення не надсилали.

ПІВНІЧ ДОНЕЧЧИНИ
ПОВНІСТЮ ОЧИЩЕНО
ВІД ТЕРОРИСТІВ

Північ Донецької області повністю очищено від терористів. Про це 3 червня доповіло керівництво Антитерористичної операції (АТО) голові Верховної Ради Олександру Турчинову.

3 червня під час АТО було знищено опорні пункти та військові табори бойовиків у цьому регіоні та захоплено їхній головний укріпрайон у населеному пункті Семенівка. Встановлено також контроль над містом Червоний Лиман. Окрім того, військові розпочали перекриття кордону на півночі та сході Луганської області.

За словами Турчинова, були знищені найбільш чисельні підрозділи бойовиків, «що в найближчій перспективі відкриває можливість звільнення від терористів цен-

трального Донбасу». Силами АТО за останню добу вдалось відбити також атаку на гарнізон прикордонників під Луганськом, знищено табір бойовиків під Сіверодонецьком та проводиться звільнення Донецька.

РОСІЯ ЗАПУСТИТЬ
ДЛЯ ПРОВОКАЦІЙ
УКРАЇНСЬКІ ЛІТАКИ,
ВКРАДЕНІ В КРИМУ

Російські військові планують використати для провокацій в Україні літаки українських ВПС, захоплені в Криму, повідомляє група «Інформаційний спротив». За оперативними даними групи, йдеться про літаки МіГ-29. Зокрема, на даний час іде завантаження боекомплектів і заправлення бойових МіГів, захоплених на летовищі «Бельбек».

Російська сторона передала Україні 37 українських літаків, захоплених у Криму, в основному – технічно несправних, а коли справа дійшла до передачі справної авіа-техніки, росіяни різко припинили процес передачі.

На летовищі «Бельбек» на даний момент росіянами підготовлено до використання 9 літаків МіГ-29 (7 – бойових і 2 – навчально-бойових). Дані літаки мають українські розпізнавальні знаки й оснащені системою розпізнавання «свій-чужий», яку використовують у ЗС України. Частина цих літаків готують для використання з території Криму, частину буде перекинено на територію Росії – на військові летовища в Ростовській області.

У МВС ЗАЯВИЛИ,
ЩО ЗАТРИМАЛИ ОСІБ,
ЯКІ МОГЛИ СТРІЛЯТИ
В КЕРНЕСА

Міністерству внутрішніх справ України заявили, що затримали дев'ятьох осіб, які могли стріляти 28 квітня у харківського міського голову Геннадія Кернеса, внаслідок чого він дістав тяжкі поранення. Про це розповів на прес-конференції начальник ГУ МВС у Харківській області Анатолій Дмитрієв.

«Міліція затримала в Харкові, Одесі та Києві дев'ятьох членів банди, які підозрюються у вбивстві харківського бізнесмена і лікаря. Затриманих перевіряють на причетність до замаху на Геннадія Кернеса», – сказав Дмитрієв. За його словами, затримані також підозрюються в підготовці замаху на перших осіб правоохоронних органів країни.

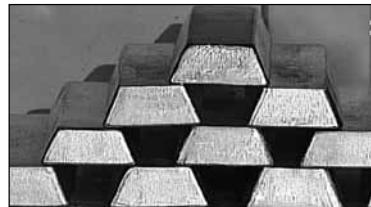
«Вже відоме ім'я замовника злочинів, здійснених бандою, проте назвати його і висунути звинувачення правоохоронці поки не готові», – додав головний міліціонер Харківської області. Він зазначив, що перевіряється причетність до банди й інших людей, у тому числі членів бійцівського клубу «Оплот».

«Вік затриманих – 20-49 років. Двоє – одесити, один з Черкаської області, інші – харків'яни. П'ять раніше судимі, двоє – колишні міліціонери. У затриманих вилучили 5 кг вибухівки, 2 гранати, 9 одиниць зброї, 148 набоїв», – уточнив Дмитрієв, додавши, що члени банди намагалися переховуватися в Росії.

У Кернеса стріляли зі снайперської гвинтівки Драгунова, оскільки на місці виявили гільзу калібру 7,65 мм. Він дістав поранення грудної клітини та черевної порожнини й переніс операцію, зроблену харківськими лікарями. 29 квітня його транспортували до шпиталю в ізраїльській Хайфі, де меру Харкова зробили ще одну операцію.

РОСІЙСЬКІ ОКУПАНТИ
В КРИМУ ВКРАЛИ
В УКРАЇНІ 300
КІЛОГРАМІВ ЗОЛОТА

Російська Федерація незаконно привласнила 300 кілограмів золота та дорогоцінних металів «Ощадбанку» в Криму. Про це заявив на прес-конференції у понеділок, 2 червня, міністр юстиції України Павло Петренко.

«Ми зафіксували факт викрадення зі сховищ «Ощадбанку» в АР Крим 300 кілограмів золота та дорогоцінних металів, які знаходилися там в рамках однієї з кримінальних справ», – розповів міністр. І додав, що викраденими вважаються також приблизно 700 мільйонів гривень, які знаходились на балансі НБУ у вигляді активів, 1,2 мільярда гривень – у вигляді іпотечних зобов'язань перед НБУ і 4 мільярди готівки з рахунків банку в Криму. «Центробанк РФ ухвалив рішення зарахувати всі ці кошти до свої золотовалютних резервів», – розповів Петренко.

Як відомо, ЦБ РФ заявив «Ощадбанку», що забороняє його діяльність у Криму і запропонував віддати все майно в актив ЦБ. У відповідь глава правління Ощадбанку Андрій Пишний запропонував ЦБ РФ сплатити компенсацію за окупацію Криму та інших споконвічних українських земель.

РАДА ПОЗБАВИЛА
ЦАРЬОВА
НЕДОТОРКАНОСТІ ТА
СКВАЛИЛА ЙОГО АРЕШТ

Верховна Рада України 3 червня дала згоду на притягнення до кримінальної відповідальності одіозного народного депутата Олега Царьова та тримання його під вартою

За таке рішення проголосували з другої спроби 235 народних депутатів: позафракційних – 28, від «Батьківщини» – 80, УДАР – 39, групи «Економічний розвиток» – 29, групи «Суверенна європейська Україна» – 24 депутати, «Свободи» – 35.

Раніше ГПУ внесла до парламенту подання про надання згоди на притягнення Царьова до кримінальної відповідальності, його затримання та обрання запобіжного заходу у вигляді утримання під вартою.

Рада заслухала з цього приводу в.о. генерального прокурора Олега Махніцького.

За його словами, досудовим розслідуванням встановлено, що депутат Царьов у період березня-квітня 2014 року умисно, відкрито, застосовуючи в тому числі засоби масової інформації, вчиняв публічні заклики до насильницької зміни влади і повалення конституційного ладу України.

На причетність до сепаратизму, повідомив О.Махніцький, перевіряють і голову парламентської фракції Партії регіонів Олександра Єфремова.

«ОКЕАН ЕЛЬЗИ» –
20 РОКІВ

Знагоди 20-літнього ювілею ушанований гурт «Океан Ельзи» розпочав тур Україною. Перший концерт відбувся 1 червня у Львові, на стадіоні «Арена – Львів». Попри дощову і дуже холодну погоду, всі трибуни були заповнені.

Незмінний лідер гурту Святослав Вакарчук відкрив концерт словами: «Пісні все скажуть за нас. Дякую, Львові! Дякую, Україно!». І додав, що в цей тривожний для України час «концерти – не свято, а привід для об'єднання всіх українців». Перед початком концерту хвилиною мовчання згадали героїв Небесної сотні.

Серед пісень, що їх виконав «Океан», були композиції як з останнього альбому гурту, так і давніші. Зокрема, «Вставай», «Вище неба», «Кішка», «Відчуваю», «Стріляй», «Модель», «Не питай», «Стіна».

Серед сюрпризів, що їх Святослав Вакарчук обіцяв своїм шанувальникам, була композиція «Незалежність», яку він виконав разом із темношкірим Леонардо Ободеяке, який свого часу підкорив Вакарчука виконанням його пісні «Така, як ти».

Після Львова «Океан Ельзи» матиме виступи до 20-річчя колективу в Києві, Донецьку, Дніпропетровську, Харкові та Одесі.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА І СВІТ

До Варшави Барак Обама прибув для участі в урочистостях з нагоди 25-річчя повалення комунізму. 4 червня 2014 року минає 25 років від дня парламентських виборів у Польщі, які започаткували глибокі демократичні зміни в державі. Внаслідок виборів 1989 року представники демократичної опозиції вибороли 99 зі 100 місць у відродженому Сенаті, а також 35% місць у Сеймі.

ширюватимемо сферу практик і навчань із союзниками, щоб підвищити готовність наших сил», – заявив президент США після зустрічі з президентом Польщі Броніславом Коморовським.

Під час зустрічі з керівниками Центральної та Східної Європи Обама намагався переконати їх, що Америка залишається лідером у світі, який не терпить намагання Росії переглянути основи нинішнього світопорядку, який примусить Кремль рахуватися з принципами міжнародних відносин, що базуються на засадничому положенні непо-

Путіна до подальшого нагнітання ескалації.

Нині у світовій спільноті є унікальний шанс, використовуючи події в Україні, дати спільними зусиллями рішучу відсіч Путіну, яка назавжди відіб'є в нього бажання загарбувати чужі землі. Якщо ж цього зараз не зробити, Путін посуне далі – на Південь і Центр України, Придністров'я, Молдову, країни Балтії...

Саме про це йшлося на саміті країн «великої сімки» в Брюсселі, куди Обама поїхав після участі в урочистостях у Варшаві з нагоди 25-ліття повалення кому-

Перші миттєвості історичної зустрічі

ОБАМА, ПУТІН І ЄВРОПА

ТРЕТЬОГО ЧЕРВНЯ РОЗПОЧАВСЯ ВІЗИТ ПРЕЗИДЕНТА США БАРАКА ОБАМИ ДО ЄВРОПИ, В ХОДІ ЯКОГО АМЕРИКАНСЬКИЙ ЛІДЕР ВІДВІДАВ ПОЛЬЩУ, БЕЛЬГІЮ ТА ФРАНЦІЮ

З цієї нагоди у Польщі й відбуваються нинішні масштабні урочистості, в яких взяли участь лідери 10 країн Центральної й Східної Європи, серед яких і новообраний президент України Петро Порошенко. До Варшави з України було також запрошено лідера кримських татар Мустафу Джемілева, якому 3 червня вручили премію «Нагорода Солідарності», а також делегацію з Львівщини.

Головною подією варшавських урочистостей для українців, ясна річ, була перша зустріч новообраного українського президента з президентом США, яка відбулася 4 червня. Під час цієї історичної зустрічі лідери двох країн обговорили питання проведення економічних реформ та налагодження діалогу зі східними областями України. Обама підкреслив також на зустрічі з П.Порошенком, що вважає Росію відповідальною за підтримку деструктивної діяльності по відправці бойовиків і постачання зброї в Східну Україну. «Ми дійшли висновку, – сказав Б.Обама, – що такі провокації з боку Росії спричинять подальші наслідки для неї, включаючи застосування нових санкцій». Обама також закликав російських лідерів використати свій вплив на ополченців у Донецькій і Луганській областях і переконати їх припинити нападати на представників українських сил безпеки.

Президент Сполучених Штатів запевнив, що США і Польща продовжуватимуть підтримувати Україну в проведенні необхідних політичних та економічних реформ, а також у налагодженні діалогу між урядом і представниками східних областей України. Нагадаємо, президент США, занепокоєний україно-російським конфліктом, закликав Конгрес виділити 1 мільярд доларів на збільшення американської військової присутності в Східній Європі. Йдеться про збільшення чисельності сухопутних, морських і повітряних підрозділів. «США мають намір розгорнути більші сили в Європі. Ми роз-

Варшавські переговори української та американської делегацій

рушності кордонів і відмови від застосування в міждержавних відносинах сили.

Однак не всі повірили словам Обами.

Ще до його приїзду перший президент посткомуністичної Польщі, легендарний лідер «Солідарності» 80-х років Лех Валенса заявив в інтерв'ю польському телеканалу TVN 24, що він розчарований тим, що він назвав «недостатньо рішучою позицією Вашингтона в питанні української кризи». «Америка, – сказав Валенса, – як супердержава, не виправдала наших надій. Нині світ опинився в небезпечній ситуації. Це сталося через те, що в нинішньому світі немає сильного лідера».

У Варшаві, і пізніше в Брюсселі на саміті «великої сімки» Обама повторював сентенції, виголошені ним у військовій академії Вест-Пойнт напередодні поїздки до Європи. Сутність їх зводилася до того, що Америка продовжує відігравати в світі лідируючу роль, але використовує при цьому не силу, а дипломатичні засоби, діючи в рамках багатосторонніх ініціатив і застосовуючи передусім економічні важелі тиску, що й було продемонстровано після анексії Росією Криму. Обама, однак, при цьому забув наголосити, що до серйозних санкцій, коли потерпали б цілі сектори російської економіки, так і не дійшло. А заплушування очей передусім європейських лідерів на те, що витворює путінська кліка на Донбасі, підштовхує

нізму. Цей саміт мав відбутися в столиці минулих зимових Олімпійських ігор Сочі, але брутальна агресія Росії проти України не тільки перекреслила цей план, а й змусила лідерів семи найрозвинутіших західних країн відмовитися від членства в цьому клубі Росії. Світ на очах у переляканого людства вже вкотре переформатовувався.

Однак рішучості, якої світ очікував від саміту в Брюсселі, явно забракло. Європейські партнери США вже не так активно виступають за подальші санкції проти Росії. Президентські вибори в Україні, свідчать про те, що Путін пригальмував і йому треба дати шанс. Так колись думали й про Адольфа Гітлера. Віддали йому на розтерзання Чехословаччину й Австрію й думали, що тепер він заспокоїться. Що було після цього – відомо.

Путін – це сучасний Гітлер. Проквітнувши Крим, він ніколи не заспокоїться, а тільки перекає якийсь час, підло посилюючи на Схід України диверсантів і зброю. Але відчувши зручний момент, знову візьметься за своє. Цим він, по-перше, заспокоює населення Росії, яке в націоналістичному угарі вважає свого лідера вождем-рятівником Росії «от бандеровцев», не помічаючи економічних негараздів і жалкої майнової нерівності, а, по-друге, виконує, як йому здається, свою історичну місію – збирає воедино «російські землі», знову перетворюючи Росію на могутню імперію.

«Нині всі партнери у «великій сімці» погоджуються з тим, що мета полягає в подальшій деескалації ситуації в Україні, але без подальших санкцій проти Росії», – сказав журналістам президент Франції Ф.Олланд. Проти санкцій виступає й великий бізнес як Європи, так і США, для якого у виборі «Україна чи гроші» шалючі терезів явно схилиються в бік грошей. А тому Путін після саміту в Брюсселі спав спокійно. Схоже, що він знову, вже вкотре, переграє західних «лохів», як він називає лідерів західного світу.

Акурат перед самітом «великої сімки» в Брюсселі відбулося засідання міністрів оборони країн-членів НАТО. За його підсумками, генеральний секретар альянсу Андерс Фог Расмуссен повідомив, що найближчими тижнями НАТО завершить підготовку широкого пакету довгострокових заходів, щоб допомогти Україні ефективно провести реформи, а також зробити її збройні сили сильнішими. За його словами, рішення стосовно цього пакету буде ухвалено наприкінці поточного місяця міністрами закордонних справ країн-членів альянсу. «Загалом це пакет про надання Україні допомоги в проведенні реформ у секторі оборони та модернізації її збройних сил, у тому числі й щодо розширення її військових можливостей», – пояснив він. Відповідаючи на запитання, чи не бачить він аналогії сьогоденних подій з «холодною війною», Расмуссен сказав: «Я не оцінюю це як «холодну війну», яка характеризувалася протистоянням з блоком комуністичного диктаторства під керівництвом Радянського Союзу, який мав країни-сателіти в Європі. Це була ідеологія, і це не те, що ми бачимо нині. Навпаки, Росія виглядає ізольованою, а її дії нагадують нам старомодний образ думок «холодної війни». Ми готові вжити заходів, які необхідні, щоб гарантувати ефективний захист всіх союзників від Росії так довго, як це буде потрібно».

Коли цей номер «Нової газети» вже побачить світ, Обама з Брюсселя вирушить до Франції, де візьме участь у святкуванні 70-ї річниці висадки союзників у Нормандії. 6 червня 1944 року розпочалася ще небачена в історії людства воєнна операція, яка зламала хребет гітлерівській Німеччині й поклала початок визволенню Європи від нацизму.

Іронією долі виглядає, що на святкування ювілею операції «Оверлорд», яка остаточно розтрощила гітлеризм, приїхав новітній Гітлер. Неначе нагадування людству, що історія розвивається по колу й ніколи не можна бути впевненим, що та апокаліптична війна не повториться ще в страшітливіших масштабах.

З усіх відомих світових лідерів Барак Обама був налаштований проти Путіна найбільше. Він, на відміну від Олланда, Меркель і Кемерона, відмовився мати зустріч з Путіним. Усвідомлюючи, що провести спільну вечерю з Путіним і Обамою не вдасться, хитрий французький президент вирішив окремо по вечеряти з ними, аби не сажати їх за один стіл. Спочатку він по вечеряє з Обамою, а через дві години – з Путіним.

Нинішня поїздка Обами до Європи відбувалася під акомпанемент нищівної критики з боку республіканців, пов'язаної з помилкою Обами, який погодився обміняти американського сержанта, який чи то дизертирував, чи якось інакше потрапив в полон у Афганістані, на п'ятьох жорстоких бойовиків-талібів з тюрми Гуантанамо, які й далі вбиватимуть по всьому світу американців. Лунають навіть заклики оголосити Обамі імпичмент. Можливо, саме тому нинішня поїздка американського президента до Європи була блідю й невиразною, як і сама зовнішня американська політика доби 44-го президента Америки.

Андрій Гурін
Спеціально для «Нової газети»
Фото AFP

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Радикальний рух Талібан передав Сполученим Штатам американського сержанта сухопутних військ Бова Бергдала. Полоненого обміняли на п'ятьох бойовиків-талібів, яких утримували в американській тюрмі Гуантанамо на Кубі. Сержант перебував у полоні майже п'ять років.

Обміну передували тривалі місяці переговорів між Талібаном і США за посередництва Катару. Бергдала передали американському спецназу в східному Афганістані. Повідомляється, що його переправлено до військового шпиталю в Німеччині, він у добрій фізичній формі, але зламаний психологічно й з труднощами згадує англійську мову.

Вважалося, що Бергдал – єдиний пропавший без вісти американський військовик в Афганістані. Уродженець штату Айдахо, він зник з військової частини 30 червня 2009 року, через два місяці після того, як його відрядили на військову службу до цієї країни.

Президент США Барак Обама подякував усім, хто доклав зусиль до звільнення Бова Бергдала. Він оголосив про його звільнення, виступивши в Трояндовому саду біля Білого дому. Поруч з президентом стояли батьки 28-річного сержанта – батько-бородань й вимучена мати.

Батько сержанта Боб Бергдал розпочав свій виступ словами з мусульманської молитви, відзначивши, що його син вже навчився розмовляти на пушту, однієї з мов, якою послуговуються в Афганістані і, ймовірно, вже давно не чув англійської мови. «Я хочу сказати народу Афганістана. Ніхто й ніколи не зможе до кінця зрозуміти, як важко було все це витерпіти», – сказав він.

«Про нього не забули мешканці його містечка в штаті Айдахо, про нього не забули військові, які стали на його захист й всі ці роки добивалися його звільнення. Його не забула країна, тому що Сполучені Штати Америки ніколи не лишають у біді наших

людей у солдатських одностроях», – патетично заявив Барак Обама, ще не знаючи, якими неприємностями обернеться для нього цей спіч і ця зворушлива церемонія в Трояндовому саду за участі батьків полоненого.

Річ у тім, що сержант насправді може виявитися зовсім не тим, яким його представив американський президент. Бергдал ніс службу в складі піхотного підрозділу поблизу афгано-пакистанського кордону. Обставини його полону залишаються неясними. Солдати, які служили з ним в одному підрозділі, стверджують, що він добровільно пішов до талібів, оскільки розчарувався в зовнішній політиці Америки. Тільки тепер знайшли записи сержанта в інтернеті, в яких він засуджував зовнішню політику США. Після

що він прямо був пов'язаний з Осамом бен Ладеном), Абдул Гак Васик, заступник начальника розвідки в уряді талібів (він відігравав ключову роль у формуванні альянсу між талібами й іншими групами фундаменталістів для боротьби зі Сполученими Штатами й міжнародною коаліцією), Мулла Норулла Нури, колишній губернатор і високопоставлений командир талібів (брав участь у масових убивствах мусульманів-шиїтів), Могамед Набі Омарі, який посідав кілька високих посад в уряді талібів (підозрюється в нападах на солдатів міжнародної коаліції). Думати, що ці типи після звільнення займуться розведенням бджіл і вирощуванням квітів можуть тільки дуже наївні люди. Так що в обвинуваченнях республіканців є резон.

Сержант Бов Бергдал

ГЕРОЙ ЧИ ДЕЗЕРТИР: ІСТОРІЯ СЕРЖАНТА БЕРГДАЛА

Барак Обама з батьками Бова Бергдала в Трояндовому саду біля Білого дому

таких фактів церемонія в Трояндовому саду виглядає явним конфузом.

Республіканці скористалися черговим промахом Обами й налетіли на нього зі шквалом критики. Деякі з них стверджують, що Обама порушив закон, який зобов'язує президента інформувати Конгрес за 30 днів до переведення куди-небудь в'язнів Гуантанамо. Більше того, він обміняв звичайного дезертира, стверджують деякі законодавці-республіканці, на п'ятьох високопоставлених запеклих ісламістів-фундаменталістів, які вважають, що американців треба нещадно вбивати по всьому світу. Серед них Могамед Фазль, заступник міністра оборони в уряді талібів під час воєнної кампанії США в 2001 році (його звинувачують у військових злочинах, в тому числі вбивствах тисяч мусульманів-шиїтів), Гірулла Гаїрхва, який обіймав високі посади в уряді талібів, був міністром внутрішніх справ і губернатором провінції Герат (припускають,

Сенатор Джон Маккейн, який знає, що таке полон, не з газетних статей, оскільки відбув п'ять років у в'єтнамському полоні, заявив у зв'язку з обміном Бергдала на п'ятьох високопоставлених талібів: «Йдеться про терористів, руки яких по лікті в крові американців і афганців. Я з нетерпінням чекаю пояснень, яких конкретно заходів збираються вжити для того, щоб гарантувати, що ці радикальні й агресивні представники талібів не повернуться до боротьби проти США й наших союзників, а також не братимуть участі в діяльності, що загрожує миру й безпеці Афганістана».

Обама відповів на ці закиди, що «у відповідності з домовленістю з урядом Катару звільнені таліби рік мешкатимуть у цій країні, під контролем катарських спецслужб і без виїзду за межі Катару». Однак, рік промайне як мить, і куди після цього пойдуть ці колишні заступники міністрів й губернатори-таліби? Відповідь очевидна, бо інакше не радів би так їхньому звільненню

лідер талібів мулла Омар, який досі сидів як миша десь у шпарці в горах Афганістану й не висовувався. Він назвав звільнення п'ятірки своїх соратників з Гуантанамо «великою перемогою». Американські телеканали показали, з якою радістю зустрічали звільнених талібів в Катарі. Поцілунки, обійми, танці від радості...

Різно засудив обмін Бергдала на п'ятьох талібів і офіційний Кабул. Він виступив з різкою критикою рішення американської адміністрації, заявивши, що передача заарештованих бойовиків Талібану третій стороні протирічить міжнародному праву.

Республіканські законодавці побоюються також появи іншого прецедента – зміни політики США стосовно переговорів з терористами. Сенатор-республіканець Тед Круз заявив в інтерв'ю телеканалу ABC, що він вкрай стурбований тим, як було проведено оборудку. «Я не думаю, – сказав сенатор, – що звільнення агресивних терорис-

тів є правильним способом боротьби з тероризмом. Є й інші способи – ми могли б використати військову силу для звільнення наших захоплених співвітчизників. В той момент, коли ти починаєш вести переговори з терористами, в них з'являється стимул викрадати інших наших солдатів».

Конгресмен Адам Кіцингер, котрий сам у минулому служив в Іраку й Афганістані, сказав, що він шокований оборудкою. А конгресмен-республіканець Говард Маккіон, голова комітету Палати представників у справах збройних сил, і сенатор Джеймс Інгоф зробили спільну заяву, в якій попередили, що оборудка може негативно позначитися на американських солдатах і всіх американцях. Голова комітету Палати представників з питань розвідки Майкл Роджерс поставив запитання, чи означає обмін Бергдала кінець політики «ми не ведемо переговорів з терористами».

Відповідаючи на це запитання, радник президента з питань національної безпеки Сюзан Райс заявила: «На нас завжди лежала відповідальність повернути наших солдатів з поля бою. І якщо ми будемо змушені кинути солдата через те, хто його захопив, це означатиме нову еру наших відносин з нашими чоловіками й жінками в армійській уніформі. Те, що це були таліби, не звільняє нас від відповідальності повернути нашого солдата додому».

Між тим, скандал набирає обертів. До дискусії приєднуються дедалі нові й нові фігури. Америка хоче точно знати, ким був сержант Бергдал: героєм чи дезертиром? І дістати відповідь на запитання: чи варто випускати на волю п'ятьох убивць за одного полоненого, який вважає зовнішню політику США неправильною?

В АМЕРИЦІ

ДЖО БАЙДЕН ПРИЙДЕ
НА ІНАВГУРАЦІЮ ПЕТРА
ПОРОШЕНКА

Віце-президент США Джо Байден очолить американську делегацію на інавгурації новообраного президента України Петра Порошенка, яка відбудеться в Києві 7 червня. Про це 2 червня поінформувала прес-служба Білого дому.

«Американський віце-президент також зустріне лідерів України, аби обговорити пріоритетні напрями діяльності нового українського президента, ситуацію на Сході України, а також, як США можуть допомогти Україні боротися з корупцією, зміцнювати демократичні інституції й повернути економіку на шлях стійкого зростання», – наголошується в повідомленні прес-служби Білого дому.

США НАЗВАЛИ
ЛИЦЕМІРСТВОМ
ПРОПОЗИЦІЮ РОСІЇ
ПРО «ГУМАНІТАРНІ
КОРИДОРИ» НА ДОНБАСІ

США вважають лицемірством пропозицію Росії про створення «гуманітарних коридорів» у Донецькій та Луганській областях за умов, коли з Росії в Україну прибувають нерегулярні збройні сили і нелегально завозиться російська зброя. Про це у Вашингтоні заявила 2 червня речниця Держдепартаменту США Джен Псакі.

Таку заяву вона зробила після того, як 15 членів Ради Безпеки ООН за закритими дверима провели 2 червня півторагодинну дискусію щодо проекту російської резолюції про ситуацію в Україні. Росія представила у Раді Безпеки ООН проект резолюції щодо припинення насильства та створення «гуманітарних коридорів».

Посол України в ООН Юрій Сергєєв назвав висунуту Росією пропозицію цинічною та аморальною. Його британський колега Марк Лайл Грант повідомив після засідання Ради Безпеки, що російська

пропозиція не була підтримана більшістю членів Радбезу.

ЧАК ГЕЙГЕЛ: «ПЕКИН
ДЕСТАБІЛІЗУЄ
РАЙОН ПІВДЕННО-
КИТАЙСЬКОГО МОРЯ»

Міністр оборони США Чак Гейгел звинуватив Китай у дестабілізації регіону Південно-Китайського моря, заявивши, що дії Пекіна загрожують його довгостроковому розвитку. Про це він заявив у промові 31 травня на щорічному саміті «Діалоги в Шангри-Ла», який відбувся у Сингапурі. Участь у ньому взяли представники оборонних відомств США і країн Південно-Східної Азії.

Гейгел заявив, що Вашингтон «не відвертатиме очей» при загрозі міжнародному порядку. Він зазначив, що останніми місяцями Китай зробив низку дестабілізуючих, односторонніх кроків, які підтверджують його претензії у Південно-Китайському морі.

«США рішуче виступають проти використання будь-якою нацією залякування, примусу чи погроз застосувати силу з метою відстояти такі претензії», – додав міністр, згадавши про засоби, якими Китай утврдує свої територіальні права на деякі райони у Південно-Китайському морі. Форум відбувався на тлі посилення напруженості між Китаєм, В'єтнамом та Філіпінами. Взаємини Китаю з Японією також ускладнилися через суперечку довкола островів у Східно-Китайському морі.

«МІСТРАЛІ» НЕ ПОВИННІ
ПОТРАПИТИ ДО РОСІЇ

Вашингтон і деякі європейські партнери закликають Париж переглянути питання про постачання високотехнологічного військового обладнання Москві. Група американських законодавців закликала Францію скасувати, зокрема, продаж Росії двох сучасних гелікоптерів класу «Містраль», запропонувавши, щоб їх купило чи взяло в лізинг НАТО. «Такий крок дуже чітко дасть зрозуміти президенту Росії Володимиру Путіну, що союзники по НАТО не збираються терпіти його нерозсудливі кроки чи створювати для них нові можливості», – йдеться в листі законодавців генеральному секретарю НАТО Андерсу Фог Расмуссену.

Закупівля кораблів НАТО підвищить потенціал альянсу на тлі скорочення оборонних витрат багатьма державами-членами, а також додасть упевненості партнерам НАТО в Центральній і Східній Європі, відзначають законодавці. Серед підписантів листа – провідний демократ у комітеті Палати представників з міжнародних справ

Еліот Енгель, голова делегації США у Парламентській асамблеї НАТО Майкл Тернер та конгресмен-демократ у підкомітеті Палати представників з питань Європи Вільям Кітінг.

БІЛИЙ ДІМ –
ЗА СКОРОЧЕННЯ
ВИКИДІВ
ЕЛЕКТРОСТАНЦІЙ

Президент США Барак Обама заявив 31 травня, що його країна збирається скоротити до 2030 року викиди від вугільних електростанцій майже на третину, запровадивши нові правила їх експлуатації. Планом Обама передбачається зменшення викидів приблизно 1600 електростанцій на 30%. Однак критики стверджують, що нові правила призведуть до закриття електростанцій та подорожчання електроенергії.

«Я збираюся запевнити всіх, що Америка є передовою державою в тому, що стосується збереження нашої планети. Вплив Америки завжди є сильнішим, коли ми показуємо щось власним прикладом. Ми не можемо робити для себе винятки з правил, котрих дотри-

муються всі інші», – заявив Обама.

Використання сланцевого газу, котрий видобувається з величезних родовищ у Пенсильванії, Техасі та інших штатах, уже допомогли США скоротити використання вугілля. Однак воно все одно залишається основним чинником у виробництві електроенергії в країні – його використовують майже 40% електростанцій у США.

Після того, як пропозиції будуть оголошені, рік триватимуть консультації, потім ще протягом року штати повинні будуть представити Вашингтону на розгляд свої пропозиції.

Незважаючи на цю затримку, міжнародні спостерігачі кажуть, що нові пропозиції допоможуть відновити довіру до США на міжнародній арені.

ВІДСТАВКА МІНІСТРА
У СПРАВАХ ВЕТЕРАНІВ

Міністр у справах ветеранів США генерал Ерик Шінсекі подав у відставку. Причиною такого рішення став скандал, який розгорівся довкола майже 1700 ветеранів. Військовикам відмовили у наданні

медичної допомоги, після чого дехто з них помер. Утім, незважаючи на скандал, чимало американських політиків та військових високо відгукуються про генерала Шінсекі. Ті, хто з ним знайомі, розповідають, що Ерик Шінсекі в бою ніколи не відступав. Утім у п'ятницю, 30-го травня, колишній генерал подав Президенту США заяву про відставку. Оголошуючи про своє рішення, Барак Обама заявив: «Кілька хвилин тому міністр Шінсекі подав у відставку. Із жalem скажу, що я погодився з його рішенням. Генерал не хоче сіяти розбрат. Його пріоритет – розв'язати проблему й переконатися, що наші ветерани отримують допомогу, яку потребують». Відставка Шінсекі є результатом оприлюднення інформації, що деяким ветеранам у місті Фінікс (штат Аризона) відмовили надати медичну допомогу, передбачену для колишніх військових. Натомість їх поставили у таємний список очікування. Так і не отримавши вчасної допомоги, деякі з цих ветеранів померли.

ПЕРША ПРИСЯГА
НА ЕЛЕКТРОННІЙ
КОНСТИТУЦІЇ

Сюзан Левайн (Suzi LeVine) стала в понеділок, 2 червня, першим послом США, який склав присягу на електронній книзі, в яку було закладено копію Конституції США.

Про це повідомила газета The Washington Post.

Видання зазначає, що це не перший випадок, коли офіційні особи присягають, використовуючи електронні пристрої. В лютому в Нью-Джерсі пожежники зробили це на Біблії у iPad.

Раніше Сенат США затвердив Левайн на посаді посла у Швейцарії та Ліхтенштейні. Зазначалося, що в 2009-2012 роках вона працювала в Microsoft.

Левайн також була одним із співзасновників Institute for Learning and Brain Sciences у Вашингтонському університеті. Вона активно підтримувала президента США Барака Обаму, коли той йшов на другий термін.

ДЖЕЙКОБ ЛЬО:
«ВІЙНУ НА ДОНБАСІ
ПІДГРІВАЄ МОСКВА»

Сполучені Штати вже вкотре звинуватили путінський режим у наданні підтримки терористам в Україні. Як заявив 2 червня у Вашингтоні міністр фінансів США Джейкоб Лью, «існують докази того, що Росія, як і раніше, допускає безперешкодний потік зброї, грошей і бойовиків через свої кордони».

При цьому американський політик зазначив, що наміри президента Росії Володимира Путіна «все ще неясні».

Лью застеріг відповідальних осіб у Москві від ескалації конфлікту в Україні і пригрозив посиленням санкцій. За його словами, президент США Барак Обама надав адміністрації повноваження діяти ще жорсткіше, якщо Росія продовжить надавати підтримку сепаратистам в Україні. Міністр також підкреслив, що раніше введені санкції вже зробили «величезний тиск» на Росію.

КОНКУРС З ПОЇДАННЯ
ГАТ-ДОГІВ

Американка Мішель Леско вагою 50 кілограмів посіла перше місце на відбіркових змаганнях у передмісті Чикаго з поїдання гат-догів, які відбулися 1 червня.

Вона з'їла 28 сосисок у тісті за 10 хвилин. Її головний суперник Ерик Букер з'їв на одну сосиску менше, хоча важить в чотири рази більше, ніж Леско. Всього в змаганнях взяли участь вісім учасників.

За словами переможниці, цього року організатори змагань зробили правила жорсткішими. «Для швидкості ми звичайно витягуємо сосиски з хліба й поїдаємо їх окремо. При цьому булки ми розмочуємо в склянці з водою. Тепер же хліб підсмажують у тостері, він стає твердішим і його набагато важче розмочувати. Це уповільнює процес поїдання», – розповіла М.Леско.

Фінал змагань традиційно відбувається на день Незалежності США, 4 липня. Головний переможець дістане грошовий приз (10 тисяч доларів), чемпіонський пояс кольору гірчиці, а також запас гат-догів на цілий рік

**За повідомленнями
світових та американських
інформаційних агентств**

Організація Оборони Лемківщини в Америці запрошує Вас на

ФЕСТИВАЛЬ

**14-та
Лемківська
Ватра
в США**

**28-29 червня
2014 р.
на оселі СУМ
Елленвіл, Н.Й.**

У програмі:

СУБОТА:

Печення поросят
Мистецькі виставки та продаж сувенірів
Змагання з футболу та волейболу
Конкурс Лемківських співаків для дітей
Концерт з участю:
Співачки Софія Федина, Аничка
та Ірина Лончина з України
гурти "Коріння", "Обрій" та інші
ЗАБАВА - грає "VoxEthnika" та "Черемош"

НЕДІЛЯ:

Служба Божа.
Доповідь-Діана Райлі
Концерт

Під час "Ватри"
кухня пропонує смачні страви
та холодні і гарячі напої

For more information, email VatraUSA@aol.com or call (973)772-3344 in NJ, (203)762-5912 in CT, or (845)647-7230 in NY.
Osella CYM is located at 8853 Route 209, Ellenville, NY 12428. Directions and other information www.CYM.org/us/ellenville

FREE ADMISSION! - \$20 RIDE BRACELET SATURDAY 1-4

Yonkers Ukrainian Heritage Festival

On the Grounds of
St. Michael's Ukrainian Catholic Church
North Broadway & Shonnard Place - Yonkers, NY

Friday June 13th
6-10 PM

Saturday June 14th
10 PM

Sunday June 15th
1-7 PM

*Established
1986*

**VOCAL GROUPS & DANCERS
TRADITIONAL ARTS & CRAFTS
TRADITIONAL UKRAINIAN FOOD
VARENYKY - HOLUBTSI - KOBASY
RIDES & GAMES**

www.yonkersukrainianfestival.org

ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА ВСІХ СВЯТИХ ALL SAINTS UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH

206 E 11th St, New York, NY 10003

**ЗАПРОШУЄ
ПАРАФІАН, ПРИХИЛЬНИКІВ
ТА ВСЮ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ**

НА ТРАДИЦІЙНИЙ

ПРАЗНИК УСІХ СВЯТИХ

15 ЧЕРВНЯ, В НЕДІЛЮ,

ЗА АДРЕСОЮ: 206-208 СХІД 11-ТА ВУЛИЦЯ
(МІЖ 2-Ю ТА 3-Ю АВЕНЮ) НЬЮ-ІОРК, МАНГЕТЕН

10:00 ГОД. РАНКУ - АРХІЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА

12:00 ГОД. - СВЯТОЧНИЙ ОБІД

1:00 ГОД. ПО ПОЛУДНІ - КОНЦЕРТ

ДЕТАЛЬНІША ІНФОРМАЦІЯ ЗА ТЕЛ: (347) 337-0547

Soyuzivka, 216 Foordmore Rd, Kerhonkson, NY
www.soyuzivka.com; 845-626-5641

СОЮЗИВКА

8ий Фестиваль Майдан солідарності

11,12,13 Липня

Спеціальний гість—**РУСЛАНА**

ОЛЕГ СКРИПКА

ВАСИЛЬ

ПОПАДЮК

Гурт «PAPA DUKE»

СОФІЯ ФЕДИНА

ВІКТОР МІШАЛОВ

БОГДАН ШУТКА

ШКОЛА ТАНЦЮ РОМИ

ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ

«РУСАЛКА» АНСАМБЛЬ

ХОР «ДУМКА»

**П'ЯТНИЦЯ
БЕНКЕТ
БЕНЕФІС
благодійна
підтримка
Україні**

Вступ-\$30

Спектакль-концерти, цілоденний «Фільм-фест»—
Майдан, чемпіонат поїдання вареників,-продюсер А.
Гутмахер, смачна традиційна кухня, вечірня забава/
танці- «Фата Морґана», ярмарок фольклору,
Виставка «Українське село», та багато більше. ..

Маршрутка для гостей готелю HUDSON VALLEY
1-888-9-HUDSON * VIP паркування— \$20 (обмежені
місця) * Автобуси з Бруклін—New Tours 718-934-7644

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

Фестиваль організований під патронатом
Посольства України

УРОКИ ІСТОРІЇ

Вдень, коли цей випуск «Нової газети» потрапить до рук читачів, у Нормандії все буде готово до церемонії з нагоди 70-річчя висадки союзницьких військ, відомої в історії під назвами «операція «Оверлорд» та «відкриття другого фронту». На

ному випуску. Сьогодні ж давайте згадаємо ту знамениту операцію, яку військові стратеги охрестили кодовою назвою «Оверлорд».

Її автором і головним розробником став британський генерал-лейтенант Фредерік Морган. Це була найбільша за масштабом у світовій історії війн стратегічна десантна операція з метою вторгнення на окуповану німецькими військами територію північно-західної Франції під час Другої світової війни. Головні роль у її проведенні відіграли війська Сполучених Штатів, Великої Британії та Канади. Після висадки у бойових діях брали також участь військові контингенти зі складу руху опору Франції та Війська Польського та підрозділи Австралії, Нової Зеландії, Бельгії, Чехословаччини, Греції, Нідерландів і Норвегії.

жодного стратегічного значення, що й без нього Червона армія здолала б сили вермахту й звільнила б Європу. Однак це одна з багатьох брехонь Москви про перебіг Другої світової війни. Насправді ж без операції «Оверлорд», як і без участі у війні союзницьких військ звільнення Європи й перемога над нацизмом були неможливі.

Операція «Оверлорд» була не просто вдало організованою та вміло проведеною військовою операцією часів Другої світової; вона мала на меті завдати нищівного удару в саме серце Третього рейху й у взаємодії з наступом Червоної армії по всьому східному фронту, розтрошити головного та найпотужнішого з країн вісі Рим-Берлін-Токіо супротивника.

Командуння союзницьких військ (у центрі сидить генерал Двайт Айзенгавер) напередодні «Дня Д»

ОПЕРАЦІЯ «ОВЕРЛОРД»: 70 РОКІВ ПОТОМУ

заходи до Нормандії на запрошення президента Франції Франсуа Олланда прибули, зокрема, президенти США та Росії Барак Обама й Володимир Путін, королева Великої Британії Єлизавета II, німецький канцлер Ангела Меркель та інші. Запрошено на відзначення 70-річчя висадки союзників у Нормандії й новообраного президента України Петра Порошенка.

Олланд запросив його під час телефонної розмови, вітаючи з обранням на посаду президента. Цьому передували певні зусилля відомого французького письменника й філософа Бернара-Анрі Леві, який є особистим другом Олланда. Під час спілкування з пресою один із журналістів запитав Леві, чому французький президент запросив до Нормандії тільки Путіна, а не президентів України, Білорусі та інших колишніх республік, адже не тільки росіяни билися з нацистами під час Другої світової війни. На що Леві відповів: «У вас дуже гарна ідея. Я думаю, що єдиний спосіб стерти сором і ганьбу, якими буде присутність Путіна в Нормандії, це запросити також і президента України. Тому що Україна заплатила в тій війні дуже високу ціну – майже 8 мільйонів загиблих. Зрештою, полк, який звільнив страхотливий нацистський концтабір Аушвіц, якщо вже ми говоримо про символіку, був представлений українськими солдатами. Україна – це ще й Бабин Яр. Так що ви подали чудову ідею. І я маю намір запропонувати її президентові Олланду – запросити українського президента до Нормандії. Я зроблю це». І, як бачимо, зробив.

Як спілкуватимуться лідери вільного світу й новообраний український президент з Путіним – новітнім Гітлером, який, позичивши в Сірка очі, після анексії Криму й організації кривавих заворушень на Донбасі приїхав до Нормандії поминати загиблих у тій жакливій бійні, розв'язаної його ідейними вчителями Сталіним і Гітлером, уявити дуже важко. Про це – в нашому наступ-

Американські війська висаджуються в Нормандії. 6 червня 1944 року

6 червня 1944 року, у «День Д», операція «Оверлорд», якою було відкрито другий фронт, розпочалася з висадки повітряного десанту із залученням 12 000 літаків, яка передувала морській десантній операції. Майже 160 000 солдатів морського десанту на 4 тисячах транспортних суднах та десантних кораблях одночасно перетнули Ла-Манш і вторглися до Франції. З моря цю армаду підтримувало 600 військових кораблів. Перед початком висадки на берег авіація союзників буквально виворала прилеглу місцевість бомбами – 2 500 важких бомбардувальників скинули 10 000 тонн бомб, а 7 тисяч винищувачів та штурмовиків прочесали оборонні позиції німців.

Битва тривала протягом двох з половиною місяців, доки 24 серпня головні сили противника не були оточені у Фалезькому казані, а 25 серпня було звільнено Париж. 31 серпня 1944 року операція «Оверлорд» завершилася форсуванням союзними військами річки Сена та зосередженням на території континентальної Європи майже 3 мільйонів особового складу союзницьких військ.

Спочатку радянська, а слідом за нею й путінська пропаганда не втомлювалися повторювати, що відкриття другого фронту не мало

Американське командування почало готуватися до висадки у Франції задовго до самого «Дня Д» (первісний план висадки було розглянуто за 3 роки до операції «Оверлорд» – в 1941 році – й він мав кодову назву «Раундап»). Для того, щоб випробувати свої сили у війні в Європі, американці разом з англійськими військами висадилися в Північній Африці (операція «Смолоскип»), а потім в Італії.

Операція «Оверлорд» складалася з двох фаз: перша дістала кодову назву «Нептун», друга – «Кобра». «Нептуном» передбачалася висадка військ і захоплення прибережної території, «Коброю» – подальший наступ углиб Франції з наступним визволенням Парижа й виходом на німецько-французький кордон.

Перша частина операції тривала з 6 червня 1944 року по 1 липня цього ж року; друга розпочалася відразу ж після закінчення першої, тобто з 1 липня 1944 року й до 31 серпня того ж року.

Операцію готували в обстановці неймовірної утаємниченості – всі війська, котрі мали висаджуватися у Франції, переводилися до спеціальних ізоляованих військових баз, залишати які суворо заборонялося, велася інформаційна пропаганда, аби ввести Берлін в оману стосовно місця й часу проведення операції.

Протягом тривалого часу командування союзних військ не могло точно визначитися з часом та місцем початку операції. Найбільш підходящими місцями для висадки десанту були Нормандія, Бретань та Па-де-Кале. Як нам тепер усім відомо, вибір зупинили на Нормандії. На нього вплинули такі фактори, як відстань до портів Англії, ешелонованість та потужність оборонних укріплень, радіус дії авіації сил союзників. Сукупність цих факторів і визначила вибір командування на чолі з головнокомандувачем союзних експедиційних сил в Європі генералом Двайтом Айзенгавером. Німецькі ж генерали на чолі з генерал-фельдмаршалом Гфон Рундштедтом – головнокомандувачем військами вермахту на Заході – до останнього моменту вважали, що висадку буде здійснено в районі Па-де-Кале, оскільки це місце розташоване найближче до Англії, а значить знадобиться найменше часу для перевезення вантажів, техніки й живої сили. Саме в районі Па-де-Кале німцями було зведено знаменитий Атлантичний вал – неприступну лінію оборони, тоді як у Нормандії укріплення були готові ледь на половину.

Висадка військ здійснювалася на п'яти пляжах, котрі дістали кодові назви «Юта», «Омага», «Голд», «Сорд», «Юнона». Час же початку операції визначався співвідношенням рівня припливу води й часом сходу сонця. Ці фактори розглядалися задля того, щоб десантні кораблі не сіли на мілину й не дістали ушкоджень від підводних загород, щоб була можливість висадити техніку й десант якомога ближче до берега. У підсумку днем початку операції стало 6 червня, цей день і дістав назву «День Д».

Найкривавішою подією всієї кампанії була висадка на пляжі «Омага». За планом рано вранці німецькі укріплення було піддано обстрілу з корабельних гармат і бомбардуванню авіацією, внаслідок чого укріплення добряче постраждали. Але

на пляжі «Омага» через туман і дощ корабельні гармати й літаки майже не влучили в цілі, й укріплення не зазнали жодних ударів. До кінця першого дня операції на пляжі «Омага» американці втратили більш ніж 3 тисячі осіб й не змогли зайняти намічені планом позиції, в той час як на «Юті» за цей час втратили всього 200 солдатів, зайняли потрібні позиції й об'єдналися з десантом.

Але незважаючи на деякі невдачі, в цілому висадка військ союзників відбулася успішно й було розпочато другу фазу операції «Оверлорд», в рамках якої було взято такі міста як Шербур, Сен-Ло, Канни та інші. Німці відступали, кидаючи зброю й техніку. 15 серпня 1944 року через помилки німецького командування в оточення потрапили дві танкові армії німців, які хоч і змогли виборотися з Фалезького казана, але ціною жахливих втрат. 25 серпня 1944 року війська союзників, а з ними й армія генерала де Голя «Вільна Франція» ввійшли до Парижу, продовжуючи відтіснити німців до кордонів зі Швейцарією. Після повної зачистки французької столиці від нацистів операція «Оверлорд» було оголошено завершеною.

З тих вікопомних подій, коли ціною неймовірних втрат виковувалася перемога над силами зла й встановлювався на планеті новий світопорядок, згідно з яким кордони держав оголошувалися не порушними, а сильний не мав права загарбувати слабшого, минуло 70 літ. Здавалося, що гітлеризм у будь-яких проявах вже більше ніколи не вигулькне на нашій планеті. Ан ні, вигулькнув і знову показав світові свій вишкір. Іронія долі полягає в тому, що новітній Гітлер на ймення Володимир Путін стоятиме на церемонії пам'яті тих, хто бився з нацизмом під час операції «Оверлорд». Воістину, історія повторюється у вигляді фарсу й декого так нічому й не навчила.

Петро Гончаренко,
доктор історичних наук
Спеціально для «Нової газети»

У ГРОМАДІ

Чверть усіх міжнародних спостерігачів на президентських виборах-2014 представляли українці діаспори. Зокрема, 236 офіційних спостерігачів були від Світового Конгресу українців (СКУ) й 222 – від Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), які побували на більш як 600 виборчих дільницях.

Місія міжнародних спостерігачів на виборах від УККА, яка проводила спостереження на дострокових виборах Прези-

дента України в різних регіонах України, зокрема, в Черкасах, Дніпропетровську, Івано-Франківську, Харкові, Херсоні, Києві, Львові, Миколаєві, Одесі, Полтаві, Сумах, Ужгороді, Запоріжжі та Житомирі, а також у закордонних виборчих дільницях у США підтвердила, що окрім незначних та нечисленних порушень (наявність реклами в день виборів, неточності в списках, довгі черги і т. ін.), вибори 25-го травня 2014 року відповідали міжнародним стандартам вільного і справедливого волевиявлення народу.

Чільні представники УККА, голова та співголова місії Тамара Олексій (праворуч) та Андрій Футей під час брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі в Києві

«УККА засуджує жорстокі стосовані озброєними сепаратистами, яких підтримує Росія, радянські методи, що були за-

та використані для зриву виборів на сході України й схвалює тих відважних громадян Донецька й Луганська, які, незважаючи на насильницькі засоби залякування, прийшли голосувати», – йдеться в оприлюдненій з цього приводу заяві УККА.

Разом з тим, Український Конгресовий Комітет Америки висловив щире подяку членам делегації, які добровільно пожертвували своїми часом та коштами задля участі в Міжнародній місії спостерігачів й підтримці України в такий доленосний для неї момент.

Прес-служба УККА

ГОЛОС ЛЬВІВСЬКОГО ЄВРОМАЙДАНУ Й ЛЕМКІВСЬКОЇ ВАТРИ-2014

Софія Федина, відома українська співачка, активістка Євромайдану зі Львова, стане почесною гостею й окрасою цьогорічного 14-го фестивалю «Лемківська Ватра», який відбудеться 28-29 червня на оселі Спільки української молоді в Америці в Елленвілі (штат Нью-Йорк).

Вона об'їздила з концертами багато країн Європи, а також виступала в Канаді та Шотландії на одному з найбільших і найколеритніших у світі мистецьких фестивалів «Fringe». Цьогорічний американський виступ Софії Федини відбуватиметься в рамках її офіційного візиту до США як голови Світової федерації українських лемківських об'єднань.

Софія почала співати з трілітнього віку, а її дебют відбувся на сцені Львівського оперного театру й з того часу вона посилено працює над вдосконаленням своєї акторської майстерності, беручи уроки співу, танців, вокалу. З 2004 року її наставницею стала Народна артистка України, лауреат Національної премії ім. Т. Шевченка, професор Національної музичної академії ім. М. Лисенка, видатна лемкиня Марія Байко. Разом вони підготували два музичні диски – «Там під гором, в моїм ріднім краю», де представили чудові лемківські балади та лемківську забаву з Антології лемківської пісні. У 2012 році Софія Федина випустила четвертий студійний альбом «Червена ружичка», в якому зібрала народні та сучасні авторські лемківські пісні, які співають в різних куточках світу.

З перших днів співачка брала активну участь у подіях Євромайдану, майже два місяці була голосом Львівського майдану, а два її твори – «Впередне Різдва» та «А я живий» стали піснями Майдану.

Паралельно з основним покликанням свого життя – співом Софія Федина займається викладацькою діяльністю, обіймаючи посаду

Софія Федина

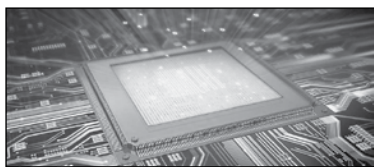
доцента кафедри міжнародних відносин і дипломатичної служби Львівського національного університету ім. Івана Франка. А також – науковою, захистивши дисертацію на тему: «Концепції миру в міжнародних відносинах та їх реалізація». Коли ж її запитують, як їй вдається поєднувати музику та дипломатію, вона відповідає: «Моя давня мрія – стати послом миру, щоб з допомогою музики та своїх пісень сприяти вирішенню конфліктів і встановленню миру на планеті».

Детальнішу інформацію про фестиваль «Лемківська Ватра» у США та графік перебування Софії Федини в Сполучених Штатах можна отримати, відвідавши сайт Організації Оборони Лемківщини: www.lemko-ool.com або персональний: sofiyafedyna.com.

З приводу пропозицій щодо виступів та зустрічей зі співачкою прохання звертатися за тел: (917) 678-4168 та електронною поштою: president@lemko-ool.com

Прес-служба
Організації Оборони
Лемківщини в США

УКРАЇНСЬКА КРЕМНІЄВА ДОЛИНА ТА ЇЇ ПЕРСПЕКТИВИ

29 травня в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку відбулася презентація урядової ініціативи перетворення України на центр інформаційних технологій Європи – «Українську кремнієву долину».

Звітальним словом до учасників зустрічі звернувся генеральний консул України в Нью-Йорку Ігор Сибіга, який окреслив сучасний стан та можливості вітчизняної галузі інформаційних технологій, зовнішньоекономічні пріоритети держави, перспективи та переваги залучення американських інвестицій в українську економіку.

Представниця американської компанії «Transparent Business» розповіла про експортні можливості українського ринку інформаційних технологій, зокрема таких модерних понять як «crowdsourcing», «outsourcing» тощо. Представник компанії «ЕРАМ» поділився успішним

досвідом роботи його колег в Україні, які вже користуються послугами українських фахівців понад 9 років.

У презентації взяли участь представники американських компаній, які вже працюють на українському ринку або зацікавлені в започаткуванні бізнесу в Україні, урядових кіл та неурядових організацій, інвестиційних фондів, юридичних компаній, а також низки провідних ЗМІ, таких як Associated Press, Reuters, Inter Press Service, Wall Street Journal, Fox News, ABC News, а також інформаційного бюро ООН.

Нью-йоркський «Український день інформаційних технологій»

став вже другою представницькою зустрічю на цю тему. Перша відбулася в столичному Вашингтоні 29 квітня нинішнього року в посольстві України в США.

Презентацію урядової ініціативи перетворення України на центр інформаційних технологій Європи – «Українську кремнієву долину» було організовано посольством України в США в партнерстві з американською компанією «Transparent Business», за сприяння Генерального консульства України у Нью-Йорку. Подібні акції передбачено провести також у Сан-Франциско й Чикаго.

Прес-служба посольства
України в США

УНСОЮЗ: УСПІХИ ТА НАДІЇ

15 – 18 травня в Центрі української спадщини на відпочинковій оселі Союзівка відбулася 38-ма конвенція Українського Народного Союзу.

Її делегати обрали на нову чотирирічну каденцію головну управу цієї забезпеченовобратської організації. Відтак, одностайним схваленням залі переобрано шістьох членів екзекутиви – президента Стефана Качарая, першого заступника президента Михайла Козюпу, другого заступника Євгена Осціславського, директора для Канади Мирона Гроха, головного секретаря Христину Козак, скарбника Рому Лісович та трьох членів Контрольної комісії – Славка Тисяка, Євгена Щербу і д-ра Василя Шеремету.

Делегати також обрали головного уряду УНСоюзу 11 радних. Ними стали: Микола Філь (штат Нью-Йорк), Євген Осідач (провінція Квебек, Канада), Андрій Шуль (Нью-Йорк), Андрій

Гавданович (Нью-Джерзі), Глорія Горбата (Конектикут), Мая Лев (Нью-Йорк), Юліан Пішко (Міннесота), Любова Стрілецька (Пенсильванія), Люба Понятишин-Кеске (Каліфорнія), Богдана Пужик (Конектикут), Люба Вальчук (Нью-Джерзі).

Відбулося голосування над звітами Секретарської комісії, Комісії прохань, Фінансової та Резолюційної комісії. Право голосу на 38-й Конвенції мали 54 делегати від відділів УНСоюзу, 18 членів головного уряду і один почесний член головного уряду. Члени екзекутиви, Контрольної комісії, радні і головний редактор газет УНСоюзу «Свобода» та «The Ukrainian Weekly» Рома Гадзевич звітували про свою діяльність протягом чотирьох останніх років.

Делегати мали можливість отримати професійні консультації та поради з приводу широкого спектру послуг-продуктів Українського Народного Союзу, зокрема забезпечених і пенсійних грамот, а також – організаційних зв'язків між голов-

ною канцелярією УНСоюзу і громадою.

У виголошених на конвенції звітах і доповідях відзначено істотні успіхи УНСоюзу у міжконвенційний період: зокрема, збільшення активів (тепер вони становлять 190 млн. дол.) і зменшення витрат (від кінця 2011 року до кінця 2013 року – більш ніж на 1 млн. дол.). Чистий же прибуток у 2013 році сягнув 779 тис. дол.

Центральною культурною подією на 38-й конвенції УНСоюзу був виступ чоловічого ансамблю бандуристів з Торонто під художнім керівництвом відомого музиканта-віртуоза Віктора Мішалова, який виконав низку творів на слова Тараса Шевченка, вшановуючи 200-річчя від народження Великого Кобзаря.

38-ма Конвенція також стала прекрасною нагодою гідно відсвяткувати 120-річчя УНСоюзу й газети «Свобода» та 80-річчя тижневика «The Ukrainian Weekly».

Прес-служба УНСоюзу

ЮВІЛЕЇ

Гантер у Кетськіських горах став рідною землею для «Лісової школи»

ЯРКО, ВУНА, ЮЛЬКО ТА ВСІ МИ

21 червня – 4 липня в Гантері відбудуться урочистості з нагоди «Золотого ювілею» «Лісової школи»

Ярема Весоловський

Мирослав Раковський

Юліан Крижановський

Василь Палієнко

На початках 1960-х років в Пластовому середовищі Америки та Канади почали говорити про нові часи – постала потреба осучаснити вишколи виховників юнацтва, зокрема підняти рівень якості керівництва пластових таборів. Про це точилися гарячі дискусії на пластових з'їздах та нарадах, мабуть, усіх куренів пластового сеньйорату. Дехто писав листи з конкретними пропозиціями і один такий надійшов від Яреми Весоловського (заново як Ярکو). Ярکو був людиною ініціативною й авторитетною – він же засновник і провідник куреня «Лісові Чорти» від 1922 року, співорганізатор крайового з'їзду Пласту в 1924-му, ініціатор, головний організатор і бунчужний першого інструкторського табору на Соколі під кермою полковника Івана Чмоли в 1926-му.

Лист Ярка в 1962 році було адресовано тільки до керівництва куренів «Лісові Чорти», головою якого був на той час Мирослав Раковський (відомий як Вуна). У ньому містилася пропозиція зорганізувати та провести вишкільний табір спеціального характеру для вишколу провідників пластових таборів, який мав би бути повністю самовистачальний і знаходитися у відлюдній околиці. Зауважувалося також, що табір повинен мати практичні заняття й у ньому має панувати суворі військова дисципліна.

Вуна, прочитавши Яркового листа, відразу ж зацікавився проектом і особисто взявся за цю справу. Варто підкреслити, що Вуна також належав до категорії непересічних пластунів, активних на всіх щаблях організаційної структури цієї славної організації: в 1925-1933-ті роки на студіях у Данцігу – товариш Романа Шухевича, член УВО, в діаспорі – перший старший Нью-Йорку, опісля - Детройту, згодом – голова КПС, тоді член ГПР і ГПБ. І разом з тим, за своїм характером це була дуже скромна особа, яка не пхалася до влади, його треба було вмовляти й переконувати. Виконуючи сумлінно кожну свою функцію, він старався полегшити все дипломатично, знайти консенсус задля досягнення вищої мети чи виконання конкретного завдання.

Отже, підхопивши ідею Ярка, він взявся до організації цієї справи особливо планомерно й надзвичайно систематично. Від неділі 28 червня до суботи 11 липня 1964 року, приблизно після 18-місячної копії підготовки, відбувся перший Міжкrajовий вишкільний табір (МВТ).

Табір одержав назву «Лісова школа», яка з'явилася в процесі підготовки вишколу. Назва всім подобалася й дискусій на цю тему не було. Щойно десь через роки 30 потому з'явилася інформація, що в 1921-1938-ті

роки в тодішній Чехословаччині вишкільні табори «скаутмайстрів» називалися «Лісна школа» а на Закарпатті в 1935-1938-мі проведено кілька таборів за «чехословацькою» програмою «Лісної школи», але вже під назвою «Лісова школа».

Відповідне місце було знайдено в Кетськіських горах поблизу відомого вакаційного містечка Гантер у штаті Нью-Йорк. Це невелика площа, що прилягає до річки Скогарі й яку треба перейти, щоб потрапити до табору. Тоді ця місцина була власністю двох «лісових чортів» – Михайла Печанського та Володимира Хамули, але згодом вони передали її Пластовій фундації в Нью-Йорку, яка відповідальна за цю землю й нині. Крім «Лісової школи», тут іноді також відбувалися «Школа булавних», КВТ та інші спецтабори.

Творцем вишкільної програми «Лісової школи» був Юліан Крижановський. Він належав до тієї трійки, якій ми завдячуємо створенням та існуванням «Лісової школи» – Ярکو, Вуна, Юлько. Юліан Крижановський був людиною скромною. Де б він не був, зазвичай, виконував обов'язки писаря, а якщо не був писарем, то все одно взято щось писав. З 1953 року цікавився таборовою тематикою. Згодом його писання про табори були зібрані в одну книжку під назвою «Пластові

табори», яку офіційно видавало КПС США. Напевне, з року 1964-го це стало обов'язковим читанням для всіх членів провідів таборів юнацтва Сполучених Штатів Америки. Бо в 1964 році Юлько підготував особливо детальну письмову програму на кожну годину занять «Лісової школи» й опісля повторив це через наступних десять років. Робив він все це після ґрунтовних кореспонденційних консультацій з інструкторами.

Нинішнього року минає півстоліття від формального створення «Лісової школи» й переведення першого табору, який тоді, в 1964-му, вважали експериментальним. Для виконання цього «експерименту» був підібраний особливо досвідчений (віком 26-39 років) провід вишколу під керівництвом Василя Палієнка (майбутній ініціатор і редактор книги «Посібник зв'язкового» та голова ГПБ). В процесі таборування треба було робити деякі корективи в підготовленій програмі й, відповідно, встановити структуру та ритм занять. Остаточно два тижні інтенсивного практичного пластування зі спеціальним наголосом на взаємну співпрацю та провідництво відбулися успішно. І це все якось вдалося зробити без ніякої військової дисципліни, хоча комендант і його заступник були військовиками.

За останні півстоліття МВТ «Лісова школа» було проведено 53 рази, зокрема 33 в Америці, 19 – в Україні, 1 – в Австралії. У цьому вишколі взяли участь 960 пластунів усіх країн, де активно діє Пласт – США, України, Канади, Австралії, Німеччини, Аргентини, Англії, Польщі. Учасників, які академічно вирізняються (здобули оцінку «визначно»), вписано до «Золотої книги» як першунів. За останні 10 років з терену США і Канади першуними стали: Адріан Подпірка, Лев Галібей, Дмитро Гриців, Лукаш Мончак, Андрій Зварич, Дем'ян Коломиєць, Назарій Дубас, Оріан Шкробут.

Незабаром, 21 червня – 4 липня, на традиційному місці в Кетськіських горах відбудеться МВТ «Лісова школа» – 54-й раз під досвідченою (втретє) командою пл. сен. доктора Любомира Домашевського («V»).

У суботу, 28 червня, пластуни та почесні гості зберуться в Гантері, в Гражді, біля церкви Святого Івана Хрестителя, на святочне прийняття з нагоди Золотого ювілею «Лісової школи». Щоб згадати минуле, оцінити сучасне і йти далі. Запрошуємо всіх зацікавлених та абсолювентів з минулих років відвідати нашу інтернет-сторінку: www.LisovaShkola.org.

Петро Содоль

ТЕМА

Можливо, хтось звернув увагу на світліну, поміщену в нашій газеті кілька тижнів тому у фоторепортажі про Український фестиваль у Нью-Йорку. Молода щаслива мама тримає на руках маленького хлопчика в білій сорочині, вишитій синім цвітом, кольору весняного неба. Тримає, немов найдорожчий скарб на світі.

— Скільки йому? — запитую, як це чомусь роблять, напевне, більшість людей на світі, бачучи усмінене дитя.

— 20 місяців, три тижні і два дні, — відповідає миловида жінка, завітчена також у вишивані шати, немов обереги, мама хлопчика.

Я тоді не звернула уваги на таку математичну точність, легковажно списавши її на суто американську звичку рахувати вік немовлят не роками, а місяцями. Насправді ж від 13 жовтня 2013 року Надя Басараба святкує кожен день життя своєї дитини. Відтоді, як маленький Максим повернувся майже із небуття.

Ніщо не передіркало біди... Так починаються дев'яносто дев'ять відсотків подібних історій. Торонто, куди Надя Басараба з чоловіком Денисом та однорічним сином приїхали з Нью-Йорка на коротку гостину, сподобалося з першого погляду, й вони навіть подумували, що коли-небудь, можливо, переїдуть сюди на постійно.

— Але в долі чи в недолі на той момент були інші плани щодо нас, — згадує ту рокову для них подорож пані Надя. — Ми приїхали до Канади наприкінці серпня, якраз після Максимчикова дня народження, який святкували 26 серпня. За кілька днів у нього піднялася температура. В кого з дітей не буває, подумали, напевне застудився десь дорогою, або вже в Канаді, тут же клімат зимніший — і взялися лікувати моторним й тайленолом. За 2-3 ночі йому стало нібито краще й чоловік повернувся назад до Нью-Йорка, а ми з сином лишилися в Канаді самі. Але вже наступної ночі я помітила, що Максимко почав задихатися й повезла його до лікарні Sick Kids Hospital. Нас протримали в кімнаті невідкладної допомоги три з половиною години. Поміряли температуру, дали кисневу маску, дозу стероїдів, і син, стишивши свій «гавкачий» кашель і «свистяче» дихання, заснув. Лікар, оглянувши маленького пацієнта, втішив, що нічого страшного немає — звичайний «круп» (по-науковому, ларинготрахеобронхіт), респіраторне вірусне захворювання верхніх дихальних шляхів, яким часто хворіють багато дітей на світі віком від 6 місяців до 6 років.

Заплативши 520 доларів за терміновий візит до шпиталю, втішена мати з дитиною повернулася назад до готелю. Всю наступну ніч вони просиділи з візком на вулиці, бо дитина почала задихатися знову й їй здавалося, що тут, надворі, синові

буде легше. На ранок справді полегшало, а через ніч знову стало гірше.

— Перевдягаючи, я з жахом помітила, що ноги в дитини посиніли й починають синіти губи. І знову схопила таксі й помчала в той самий шпиталь, ту саму кімнату невідкладної допомоги, прихопивши той самий реєстраційний «браслет», щоб швидше прийняли, щоб не стояти у черзі. Але лікарі, кинувши поглядом на хвору дитину, забігали зовсім по-іншому, почали підключати якісь апарати, ставити крапельниці... Я не розуміла, що відбувається, але на душі ставало тривожніше й тривожніше... Та перша допомога тривала хвилину двадцять. Потім сказали, що ситуація доволі погана, потрібно в інтенсивну реанімацію. А я, ще не розуміючи, що відбувається, картаючи себе й перебираючи в пам'яті все наше життя за останній тиждень, пробувала згадати, де не догледіла, що зробила не так...

... Однорічному Максимкові поставили страхітливий діагноз стафілококова пневмонія.

— Лікар сказав, що все так кепсько, що я вам не можу сказати, як довго буде гірше, поки ставатиме краще. Наступного дня стало ще гірше. Ми викликали священика... Молилися за здоров'я нашого сина. І в Торонто, і на Тернопілі, де живе моя мама й рідня, і в Казахстані, звід-

Надя Басараба зі своїм сином Максимком. Фото Богдана Грицива.

\$134,023.89

Такий рахунок виставила українській родині з Нью-Йорка за лікування однорічного сина канадійська клініка Sick Kids з Торонто

ки родом чоловік. Разом з нами молилися багато наших приятелів, знайомих, знайомих наших знайомих по всьому світу — православні, католики, протестанти, юдеї...

32 дні й ночі, з 12 вересня до 13 жовтня 2013 року, боролися за життя маленького Максима медики Sick Kids-Hospital for Sick Children, з яких три тижні він провів у реанімаційному відділенні. А коли Надя й Денис отримали лікарняний рахунок, який клініка надіслала на домашню адресу батьків Максима до Нью-Йорка, то там стояла сума \$163, 806.48 — 163 тисячі 806 доларів і 48 центів!

— Але згодом у шпиталі знайшли якісь додаткові можливості й скоротили її на \$29,782.59, після чого сплатити за лікування дитини нам залишалося \$134,023.89. Американська державна страхівка Medicaid, якою послуговувався їхній син в США, в Канаді зовсім не діяла, вона навіть не могла покрити транспортування дитини до США, коли канадійська клініка почала вести з нею про це переговори.

Ми тоді були надто в шоці, щоб жаяхатися чи обурюватити, головне, що все найстрашніше позаду. А опритомнівши, так би мовити, почали розмірковувати,

що таку суму нам вряда чи вдасться зібрати до кінця свого життя, згадує пані Надя.

...Надя Басараба народилася в Чорткові Тернопільської області, закінчила Тернопільську академію народного господарства й, вигравши в лотерею «зелену картку», приїхала до Америки. Тут також навчалася в коледжі, але народивши дитину, навчання призупинила. Підробляла нянькою, активно співпрацювала з українською громадою, співала й співає в хорі «Думка»... Чоловік же, Денис, диякон православної церкви, який приїхав до Америки з Казахстану, також особливих матеріальних статків не наскладав та й не знав, звідки їх можна взяти.

— А жити ж з таким боргом, не помічаючи його, також нелегко, — продовжує пані Надя. — Спробували попросити поради в клініки, яка відразу ж відгукнулася — надіслала чемний лист, в якому було написано, що розуміють скрутну ситуацію й порадили звернутися до жертводавців або оголосити fundraising.

— Друзі, приятелі, знайомі не залишили нас сам-на-сам з проблемою, — розповідає пані Надя. — Відразу по приїзді з Торонто, ще до того, як ми звернулися по фінансову допомогу до всіх, до кого могли, на нас вже чекали чеки від приятелів та знайомих,

зокрема хору «Думка» та Української православної церкви Всіх Святих у Нью-Йорку, де я донедавна щонеділі співала в хорі... Багато людей доброго серця, церковних та громадських організацій, дізнавшись про нашу біду, допомагали чим могли. Тому ми сердечно дякуємо всім, хто відгукнувся й вже долучився до сплати лікарняного рахунку, пов'язаного з одужанням нашого сина, й кожного дня просимо для них Божого благословення. Дякуємо всім майбутнім жертводавцям за чуйність і щедрі підтримку! Нехай Бог воздасть всім вам сторицею!

— А ви не пробували звернутися до адвокатів? — запитую в батьків. — Все ж таки, коли ви вперше прийшли до цього шпиталю, кімнати швидкої допомоги, клініка не догледіла й з самого початку неправильно встановила діагноз...

— Можливо, це й логічно, але «найняти адвоката» — це звучить для нас як «судити людей». А як же ми можемо судити людей, які врятували життя нашого єдиного сина?! Я вперше зблизька побачила, як працюють лікарі. Щоб так посвячувати себе хворим дітям, треба з цим народитися. Вони ж були нашими ангелами!

Тому ми не шукаємо винних, а сприймаємо це як «великий урок» для себе. Й, можливо, він

стане в пригоді й для інших. І пані Надя перелічує мені найголовніші уроки, які засвоїла впродовж тих 32 днів.

Найперше, ніколи не виїздити за межі країни без гарантованої медичної опіки, краще заплатити пару зайвих доларів і придбати подорожню страхівку.

По-друге, перш, ніж висловити якусь думку вголос, варто добре її обміркувати — думки матеріалізуються.

— Коли ми приїхали до Торонто, прогулюючись, я звернула увагу на просторі великі вікна в одному будинку поряд з нашою церквою, через які виднілася дуже гарна, доглянута кухня. Я візьми та й скажи: «Боже, от би пожити тут хоча б день, така краса!» І через п'ять днів ми там вже жили. То був той самий Ronald McDonald House — добродійний дім для батьків, діти яких опинилися в шпиталі (мережа таких будинків милосердя готельного типу, спонсорована компанією McDonald's, існує, до речі, і в США. Оплата за добу проживання в них становить усього 15-25 доларів). Я сиділа на тій кухні й дивилася на світ вже з іншого боку. До мене дійшло, що це ж я про цю саму кухню так необачно й мріяла!

По-третє, ніколи не нехтувати здоров'ям своїх дітей, навіть якщо весь світ довкола переко-нує, що нічого страшного немає.

Таке стається з усіма. Ваша дитина — не всі! Ваша дитина — це ваша дитина! Провівши тоді в шпиталі місяць, я бачила стільки горя: в реанімаційному відділенні стільки маленьких беззахисних дітей, біля яких стоять батьки різних народів-племен і однаково побиваються й плачуть. Батьківське горе однакове в усьому світі.

Й, можливо, останнє. Якщо десь побачите фотокартку хворої дитини, батьки якої просять допомогти врятувати її, не робіть поспішних висновків, не думайте, що хтось хоче на цьому зробити «бізнес». Напевне, в сучасному світі трапляється і таке. Але найчастіше люди вдаються до такого, коли їм непереливки. Повірте, ми з чоловіком знаємо це не з чужих уст...

Тим же, хто захоче бодай якомусь полегшити непомірну ношу цієї родини, прохання звертатися до Надії Басараби за тел: 646-670-2002, або електронною поштою: basarabka@yahoo.com

Записала Катерина Кіндрась

СОБОРИ НАШИХ ДУШ

Уці дні, перед святом Трійці, коли Україна знову стоїть перед вибором свого шляху розвитку, пропонуємо нашим читачам розмову з Євгеном Сверстюком – філософом, дисидентом, літературознавцем, письменником, одним із учасників ініціативи «Першого грудня», головним редактором газети «Наша віра», людиною, яку заслужено називають совістю української нації.

ЄВГЕН СВЕРСТЮК: «ГРОШІ – ЦЕ СИНОНІМ ТИМЧАСОВОСТІ»

– Пане Сверстюк, більшість Ваших виступів та праць присвячені подоланню радянської спадщини в житті України. Як Ви гадаєте, наскільки сьогодні «советське» відступило і яка тенденція простежується?

– Має значення те, як людина ставиться до «советського». Якщо вона це негативно сприйматиме, тоді воно і зникне. Але сьогодні суспільство глибоко хворе прищепленою хворобою насильства, лжі і блуду. Ми бачимо це і зараз не тільки на рівні людей, а й на рівні держав. Зрозуміло, мало що змінилось і «советське» сьогодні для деякого звучить цілком позитивно. Та й мало того, що звучить, а ще й живеться.

Моє прагнення боротись з цією хворобою є прагненням лікаря, який знає діагноз, але не знає, що робити. Але навіть заміна самого терміну і розуміння його кожною людиною – це вже вагомий крок.

– Як Ви гадаєте, яка роль громадських організацій у подоланні советизації? Де їм шукати орієнтири?

– Я повертаюсь до поняття діагнозу і хвороби. Це глибоко замаскована й закорінена хвороба. І мало засуджувати її – треба розпізнавати в носіях і лікувати. Треба людям нагадувати, коли встановлює діагноз, що ви є носієм хвороби. І роз'яснювати, що це за хвороба і до чого призведе. Громадські організації мають це робити. От я буду виступати проти «совка», мені скажуть: «Непогані думки» – та й все. Тому тут треба дуже практично до цього підходити. Так як підходять до свідчених медиків, адже суспільство, повторюю, інфіковане.

– У Ваших текстах часто зустрічається слово «духовність», і Ви як учасник ініціативи «Першого грудня» постійно наголошуєте на необхідності подолання духовної кризи, на обов'язковому

духовному розвитку кожної особистості і суспільства загалом. Що Ви вкладаєте в ці поняття?

– Це дуже вживані поняття і вже частково затерті. У багатьох поняття «духовність» асоціюється з церквою і, можливо, це і є правильно. Але є й бездуховні служителі церкви...

Найбільш ефективні ліки проти советизації – це переконане християнство. Адже основа всіх наших понять світоглядного характеру – в Біблії, і це аксіома. Наші моральні поняття теж кореняться в Біблії. Наші поняття естетичні й етичні – теж звідти.

– Сучасне суспільство можна назвати комерційним, бо воно пишається своєю економічною організацією, прогресом, винаходами і механізмами, які допомагають людині опановувати фізичний світ. Чи можливо сьогодні втілити концепцію переходу комерційного суспільства у духовне?

– Насамперед, треба починати з малого. Я наводжу часто приклад реальної історії, як екскурсовод в Ермітажі в першій залі розповіла про експонати, а потім запитала, хто читав Біблію. Це були часи, коли ніхто б не зва-

жився запитати таке, не те, що зізнатись. Тоді, хто відповів «так» – пішов далі, а тим, хто «ні», екскурсовод сказала: «Вам не має сенсу далі йти, ви нічого не зрозумієте».

Я думаю, що це одна із форм виродження суспільства – коли воно стає комерційним чи меркантильним. Але в економічному є теж елемент довіри. Навіть якщо йдеться про суто ділову довіру, люди все ж таки шукають моральне підґрунтя для цієї довіри.

Гоголь, наприклад, здіймав тривогу – «ми падаємо в світ меркантилізму». Він не міг прийняти і зрозуміти те, що на Невському проспекті все купується і все продається. Він писав про це з гумором, але його гумор – це форма лікування людей. Тому в кожній людині свій метод боротьби. Та, знову ж таки, перше, що треба запитати себе – що для мене важливо в житті? Якщо успіх, гроші, то комерційне суспільство якраз це і забезпечує.

Насправді таке питання стояло завжди, але ніколи ще меркантилізм і споживацтво не були такими оголеними і нахабними, як у наш час. Це така хвороба, що проти неї треба стояти у всіх сферах. Треба людям зрозуміти, що гроші – це не цінність. Це практично синонім слова «тимчасовість».

– У «Соборі у ристованні» Ви писали: «І страшно стає за ту молоду українську інтелекцію, яка в умовах нинішнього «українського» міста краді свої сили мусить витратити на відстоювання власного національного обличчя – замість змагатися на передньому краї життя планети за освоєння нової істини нового часу». Написані кілька десятиліть тому, ці слова звучать сьогодні як здійснене пророцтво. Як би Ви порадили молоді відстоювати своє національне обличчя і освоювати нову істину часу? Зрештою, у чому полягає ця істина?

– Знаєте, в той час, коли я писав «Собор...», я виступав проти нашого існування в атмосфері боротьби за відстоювання аксіом. Ціле наше покоління відстоювало аксіоми. В 60-ті роки ми були змушені займатись доведенням права користуватись тим, що нам гарантовано конституцією, яка фактично нічого не значила, була лиш папірцем. Боюся, що зараз так є... І бачу, що молодь так само живе сьогодні. Адже за конституцією ми живемо у вільній країні. Аксіоми повинні бути прийняті без доказів.

Коли я говорив про освоєння істин нашого часу, я не мав на увазі конкретно якихось. Я мав на увазі те, що людині має бути забезпечено національне буття і простір. Людина не повинна весь час боротися за своє елементарне право.

Та мені здається, що в нинішньому суспільстві люди надірно говорять, навіть кричать про національне питання. А про нього треба говорити спокійно. Якщо воно розв'язане і про нього галасять – це означає, що про нього взагалі не говорять. Більшість пасивних людей взагалі про це не говорять і вважають, що вони вище цього. А фактично вони змирилися зі своєю бідю.

Прикро, що сотня йде на смерть, а мільйон збоку дивиться. І я маю на увазі не тільки Небесну сотню. Так насправді було завжди. Стус йде на смерть, а всі знизують плечима і кажуть: «А що поробиш?»...

Люди не повинні витрачати зусилля на доведення необхідності жити нормальним життям. Це давно доведено. Якщо людина на кожному кроці має відстоювати свою національну гідність – то це тяжко хворе суспільство і, що головне, – зовсім не вільне.

– В одному зі своїх інтерв'ю Ви говорили про те, що Євромайдан працює на перспективу, вчить суспільство. Які уроки Ви бачите за своїми суспільством?

– У той час багато людей, звичних до таких понять як успіх і гроші, говорили – «ну і чого вони домоглися, чого досягли?». Скептиків було і буде багато. Тому це була їм відповідь: «Майдан працює на перспективу». Я й зараз так думаю. Він працював на те, щоб люди активізувались і змінювались, а не для того, щоб змінилось ставлення Януковича до якогось там політичного процесу чи країни взагалі. Майдан працював для народу. Він дав інше наповнення поняттям. Навіть сам по собі він нічого не значив. Я пригадую той час, коли на площі Незалежності ходили клоуни і дражили – «плюсочка незалежності». А тепер, я впевнений, не будуть. Майдан показав – це така площа Незалежності, і ця назва не даремна.

Дуже багато змінилось в ментальності суспільства і не треба це плутати з байдужістю людей. Байдужі завжди залишаються байдужими. Я думаю, що перспектива Майдану не вичерпана. Це буде ще осмислюватись і переосмислюватись. Адже пройшло дуже мало часу і, я думаю, це дуже цікава революція в історії країни.

Також важливий елемент – це ставлення до України в світі. Адже ХХ століття – це взагалі невизнання України в світі. Україна мала свої представництва за часів Грушевського і гетьмана Скоропадського. Але що таке представництво в умовах світової війни? Можна було говорити взагалі про невизнання України як такої. А тепер Україна піднята у світовій громадській саме Майданом. Піднята високо і тримається на наших плечах. Я пригадую свою участь у деяких міжнародних конференціях. Українцям дуже важко себе показати і заявити про себе. А тепер на нас дивляться по-іншому. Це важливо для міжнародного співжиття і вироблення громадянського суспільства в Україні.

Розмову провела
Ярина Почтаренко

Дзеркало

СВЯТА ТРІЙЦЯ

*І от настала Трійця Свята.
О п'ятій ранку тільки ледь світа.
Я вийшла в сад, що прокидався поволі.
Верхів'я сосен тьмяно-золоті,
Кущі півоній, роси в резеді,
І свіжий подув, мов цілунок долі.
Я думала про дивний плин життя,
Й про те, що править нам за опертя
В юдолі грішній збуреного світу,
Про працю, мовчазну й несамовиту.
А ще про віру. Хто без неї ми?
Заблуклі вівці, полонені тьми?
А з нею наші душі, мов лампада,
Що осявають безкінчену путь,
Якою йти, з якої не звернуть,
Яку дарує Бог нам щедро й радо.*

Людмила Скирда

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

– Якою мовою ви розмовляєте? – перепитала в Седоні адміністраторка готелю, в який ми саме поселилися, підслухавши нашу розмову. Й почувши, що українською, зробила довгу паузу, прискіпливо окинула кожного з нас очима й тихо, майже пошепки, перепитала: – Українською?.. Господи, так багато страхітливого зараз передають про вас по телевізору...

І ніби в підтвердження саме в цей момент на гігантському телеекрані, що висів у неї за спиною, з'явилися кадри CNN з прямим репортажем про черговий штурм у Донецьку. Не знайшовшись, що сказати у відповідь (бо коротко не розкажеш, а довго нема як), ми мовчки взяли ключі від кімнати, подякували, повернулися й пішли геть. І вже сідаючи до авта, щоб їхати до свого котеджу (готель складався з окремих будиночків), почули чийсь окрик. Озираючись, побачили, що до нас біжить та сама адміністраторка, тримаючи в руці ще один ключ. «Перепрошую... Я подумала... Якраз звільнилася ось ця кімната... Я подумала, що вона буде вам більше подобатися... Бо тут з усіх вікон дуже гарний краєвид... На гори... А та, що я вам раніше дала, виходить вікнами у двір...»

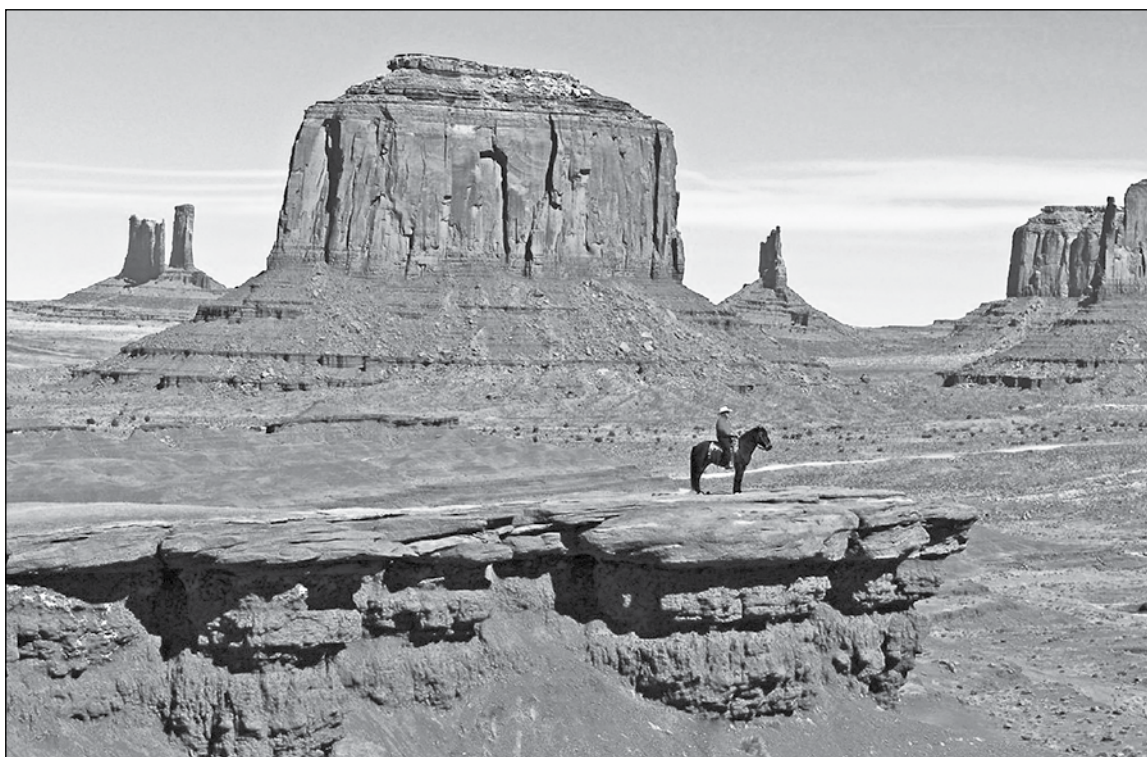
Ми ще раз розчулено подякували, а вже потім, розмістившись у своїй справді гарній кімнаті з великими вікнами-вітринами на терракотово-карі «кавникові гори» довкруг (вони в цьому місці за схожін з посудиною, в якій довго варили каву, так і називаються Coffee Pot Rock), відкраяли половину паски, вранці освяченої в українській церкві у Фініксі, загорнули її у вишивану серветку й, нехтуючи будь-яким американським побутовим етикетом і світськими приписами, занесли тій самій адміністраторці на ім'я Тамі, пояснивши, що така українська великодня традиція. Скрізь, по всьому світу. Й вона мало не розплакалася.

Через добу знову згадали цей епізод у Тусаяні, на самому краю Гранд-каньйону. І пізно вночі, поселяючись до готелю, вже самі дружельно попросили в адміністратора «кімнату з гарним краєвидом». Похмурий чоловік колоритної індіанської зовнішності по той бік готельної стійки блиснув з-під брів очима так, що в той же момент захотілося провалитися крізь землю. А потім з натиском, протягуючи пластиковий ключ, армійським тоном витиснув: «Повторюю: зараз проїдете від головного входу вздовж будинку, потім повернете ліворуч і там буде ваша кімната номер 165...»

– Не дратуйте його, – тихенько шарпнув за рукав син й ми, чомно розкланявшись, рушили в сутінках на пошуки кімнати номер 165. А переступивши її поріг, зрозуміли, що в цьому готелі взагалі не буває кімнат «з гарним краєвидом», позаяк він оточений з усіх боків іншими готелями, зате вікна всіх номерів, подібно до іспанських класичних будівель, криницеподібно виходять на розкішний внутрішній зимовий сад. З квітучими пальмами, співучим птаством, світловими фонтанами...

– Хіба важко було відповісти?! – обурювалися ми, скидаючи стотонну денну втому в «цілющі» води райського «зимового саду».

– Та він же наваго! Хіба ви не помітили? – знову взявся втішати нас син. Й ми почали згадувати, як років кілька тому бачили телепрограму про сучасну резервацію цього племені. Тоді репортер чомусь часто повторював одну й ту ж фразу про «very aggressive population», а ми не пере-

Землі народу наваго

НАЦІЯ НАВАГО

Наша довідка: Наваго (первісна назва «діне») – найчисленніше індіанське плем'я Північної Америки. Налічує понад 250 тисяч осіб зі своєю автентичною мовою, яка належить до атабаскської лінгвістичної групи. Назва племені в США частіше вживається як «народ наваго» або «нація наваго» (Navajo nation), що означає напівавтономне територіально-адміністративне утворення, управління на території якого здійснюється самим племенем наваго. Плем'я мешкає в найбільшій індіанській резервації на території США загальною площею в 71 тисячу квадратних кілометрів, що утворює «брунатний прямокутник», охоплюючи північний схід штату Аризона, південний схід Юти та північний захід Нью-Мексико. До 5 квітня 1969 року називалася Індіанська резервація наваго (Navajo Indian Reservation).

На території резервації є 150 публічних та приватних шкіл 6 типів, коледж, медична школа та технічний університет, а також 4 казино.

Усі законопроекти нації наваго ратифікуються Міністерством внутрішніх справ США, за посередництва Бюро у справах індіанців. Більшість конфліктів між наваго й федеральною владою вирішуються шляхом переговорів і прийняттям політичних угод. Нація наваго має свого президента, парламент та судочинство.

Законодавчу владу здійснює Рада нації наваго, яка складається з 24 депутатів, головою виконавчої влади є президент, який обирається раз на чотири роки. У 1985 році створено також Верховний суд нації наваго. Резервація має свою автономну поліцію. На її території заборонено продаж алкогольних напоїв.

Вони жили тут до Колумба

ставали обурюватися, хіба, мовляв, так можна всіх під одну гребінку.

Сокровенне запитання «якою мовою ви розмовляєте?» ми чули впродовж усієї своєї п'ятиденної подорожі.

– Якою мовою ви розмовляєте? – так само зацікавлено перепитав

нас Патрик, гід-екскурсовод, коли одного ранку ми вслід за ним пробиралися каньйоном Антилопи на околиці Пейдж, на кордоні Аризони з Ютою. Хоча Патриком він був, очевидно, лише для туристів, для своїх же – яким-небудь Хоробрим Орлом або Незламною Стрілою.

Ми ж між собою відразу назвали його Гесе – за неймовірну схожість обличчям і поставою з нашим супером-двірником будинку, який винаймали колись у Бронксі.

– Українською, кажете? – повторив він, ніби щось силууючись пригадати. – Сьогодні вранці я

чув, що ООН ухвалила рішення скликати Раду Безпеки з українського питання... Й далі прочитав нам цілу політінформацію про Майдан, кримських сепаратистів, путінський гітлеризм, оперуючи фактами, іменами політиків й географічними назвами. Включно зі своїми міркуваннями про відкриття Америки.

– Вони кажуть, що Америку відкрив Колумб. Але як можна відкрити те, що вже є?! Це називається не відкриття, а окупація! – обурювався нам Патрик з племені наваго.

Історія цього індіанського народу справді багатостраждальна. За однією з найпоширеніших версій, народ наваго в XI столітті відколовся від атабасків і переселився разом з групами споріднених апачів з Аляски на південний захід США (їхнє північне походження підтверджується, зокрема, наявністю жител-землянок). Поступовий розпад їхнього первіснообщинного ладу тривав аж до початків XIX століття, при цьому вони дивовижно зуміли зберегти незалежність спочатку від іспанських колонізаторів, а пізніше – від мексиканських властей, втративши її лише в 1848 році, «після захоплення Сполученими Штатами південно-західної частини Північної Америки». Їх також не минула гірка чаша знаменитої «Дороги сліз».

У 1860-ті роки, вигнані «блідолицими» зі своїх предковичних земель, вони були переселені в резервації на територію штатів Аризона, Юта та Нью-Мексико.

– Каньйон Антилопи лежить на землях індіанської резервації наваго на околиці міста Пейдж – міста, яке також лежить на території цієї ж резервації, але їй не належить. Пейдж – по-нашому «Кас», тобто, «земля». Але її в нас забрали... – веде далі Патрик, розповідаючи «про своє», відверто, надто відверто і з великим болем.

Міст Веселки на території резервації

Кінська підкова – монумент матінки-природи

Ткала з племені наваго

Фото в каньйоні Антилопи на згадку з Патриком, індіанином племені наваго

«По-нашому» – це по-навагському. Пейдж – одне з наймолодших міст Америки, що розкинулося посередині між Фініксом і Лас-Вегасом, приблизно в чотирьох-п'яти годинах їзди до кожного з цих міст. Воно справді народилося лише в 1957 році як поселення-табір робітників, що будували дамбу через Глен-каньйон, на річці Колорадо. У 1958 році його американський уряд справді «забрав», а це 24 квадратних миль піщаних, кам'янистих схилів, і обміняв на адекватну землю в штаті Юта. А посеред індіанської резервації постало поселення, яке спочатку називалося «Government Camp», а пізніше було перейменовано на честь комісара Бюро рекламації Джона Пейджа. Сьогодні тут мешкає 7,5 тисяч осіб, з яких 54 відсотки – вихідці з Європи, а 33 відсотки – індіани племені наваго. На майже 8 тисяч населення 19 релігійних конфесій. Нас просто приголомшило, коли ми виїхали на вулицю, яка називалася Church Row (Церковний ряд) і складалася виключно з церков, які плече-в-плече примикали одна до другої, не розділені жодними мурами чи огорожами. Їх ми нарахували дев'ятнадцять.

Неподалік Пейджа є потужна (2250 мегават) тепла станція, яка належить народові наваго – Navajo Generating Station, яка забезпечує електроенергією Аризону, Неваду й частину Каліфорнії. – Якоюсь у моїй туристичній групі був один чоловік, який почав дорікати, що ми, наваго, мовляв, своєю електростанцією забруднюємо довкілля, – розповідав Патрик. – Я не знав, хто той чоловік, лише запитав його, звідки приїхав. Каже, з Вашингтону. Я тоді запитую: «Чи ти еміш? Ти приїхав сюди з Вашингтону на конях чи, може, на ровері?!» Ми б і досі пили тут воду з річок та струмків, якби ви сюди не принесли свою «цивілізацію»... Ви добре знаєте хто її сюди приніс... Його голос ставав тихішим, тихішим... І чоловік замовк зовсім. Як потім з'ясувалося, той турист був клерком з EPD. Ви знаєте, що таке EPD? Федеральне міністерство охорони довкілля...

Прохолодні відносини між навагською напівавтономією й федеральною владою мають давню історію. Були моменти, коли вони теплішали, були роки, коли вони, навпаки, «заморожувалися». У 1994 році Рада племені відмовилася замінити назву «наваго» на «діне», мотивуючи тим, що вона жила до епохи «Довгої дороги» або «Дороги сліз». Тим самим ніби-то перегорнувши сторінку минулого й вибачивши один одному образи. Вибачивши, але не забувши.

У 1887 році федеральний уряд зробив спробу «цивілізувати» індіанців, розселивши їх на сільськогосподарських територіях, частину яких виділили на східному кордоні резервації, однак з цього нічого не вийшло й у 1934 році програму переселення закрили.

Хоча угода між американським урядом і нацією наваго точно описувала кордони території, в реальності вони ніяк не були позначені й не мали жодних прикордонних по-

стів. Територія резервації – це пустеля. На ній розташовані природні пам'ятники різномітного підпорядкування, включно з такими знаковими парками й національними монументами як Долина монументів, Веселковий міст, Корабельна скеля й Кінська підкова.

Життя індіанців почало змінюватися на початку XX століття. Занапад скотарства в 30-40 роки примусив їх шукати інший зарібок – хтось працював на фабриці, хтось наймався сезонним робітником, чоловіки йшли в пошуках заробітку, жінки лишалися вдома оберігати родинне вогнище. Але вже в 60-70 роки багато хто повернувся додому.

Перше ремесло, яким індіани наваго почали заробляти собі на життя, було ткацтво. Й до сьогодні текстиль наваго залишається найбільш затребуваною й цінною продукцією. Індіанам давно був відомий рецепт фарби індіго, яку вони отримували з екстракту рослини індігофера. Ковдри племені мають й іншу назву – «ковдри вождя». Це були найтепліші, водостійкі, м'які ковдри, купити які могли собі дозволити лише заможні люди.

Через деякий час індіани почали використовувати привозні фарбники й розфарбовувати свої вироби в нові кольори. Змінився й малюнок ткацтва – до смугатих орнаментів додалися ромби. Індіанців часто використовували як рабів. Як наслідок, з'явився новий стиль – «ковдри раба». Кінець XIX століття – це розквіт ткацтва наваго. Виробництво ковдр поставили на потік промисловим способом. Автентичне мистецтво внаслідок цього опинилося фактично на межі зникнення.

Нація наваго встановила, що будь-яка особа, яка має бодай чверть крові наваго, може записатися громадянином наваго й отримати відповідний сертифікат.

Патрик з натиском каже, що англійська – це його друга мова, перша – наваго. У нього троє дітей, які також розмовляють рідною мовою. Сам же він виріс у родині, де було десятеро дітей. Батько працював шахтарем на уранових рудниках, аж поки їх у 1960-ті роки не закрили, а сам він захворів, за дітьми ж пильнувала переважно мати, вчила їх рідної мови, рідних пісень і ремесел.

Ми по-дитячому просимо Патрика сказати щось по-навагськи, наприклад, «Я тебе люблю» й він видає такі чудернацькі звуки, які ми, скільки не силуємося, повторити не можемо.

І не тільки ми. В роки Другої світової війни в американському війську працювала група індіанців племені наваго радистами-шифрувальниками. Вони передавали донесення по радіо й телефоную свою рідною мовою й брали участь у всіх основних операціях морської піхоти США в Тихому океані в 1942-1945 роках. Ідею використати мову наваго, шифрограми якою не змогли б розшифрувати японці, першим запропонував ветеран Першої світової війни Філіп Джонстон, син місіонера, який працював у цьому племені й народився в резервації. Він був одним з неіндіанців, які вільно розмовляли

цією мовою, надзвичайно важкою для вивчення – в ній є звуки, які не мають аналогів в жодних інших мовах, тому ненавагцям вивчити її практично неможливо. До того ж, у роки війни наваго не мали писемності, їхня мова була лише усною – не існувало не те що граматики, а й впорядкованої абетки мови наваго.

Коли уряд США звернувся до вождя племені наваго з проханням відпустити корінних індіанців на бойові дії в Тихому океані, він відповів: «Немає більших патріотів Америки, ніж корінні американці». У травні 1942 року було створено першу групу радистів-наваго з 29 осіб, які називали себе «windtalkers», «ті, що розмовляють з вітром». Багато військових термінів, зрозуміло, не мали відповідників. Так, наприклад, «підводний човен» на наваго означав «залізна риба» й звучав як «беш-ло», «рота» – «чорні вівці», тобто «дике-ли-зіни». До 1945 року в морській піхоті США служили вже 420 навагців. Й з 1982 року кожного року 14 серпня в Америці святкують Національний день радистів наваго.

Сьогодні нація наваго розділена на п'ять «агенцій» – Чинле, Східне Наваго, Західне Наваго, Форт-Дефаєнс, Шипрок. Адміністративний центр резервації знаходиться в місті Віндов-Рок у штаті Аризона. У 1991 році було проведено реформу її управління. Відтак резервація має три гілки влади – законодавчу, виконавчу, судову. Правда, управа племені тричі відмовлялася провести реформу так, як це передбачав Закон реорганізації індіанців 1934 року. В 1935-му і 1953-му федеральні ініціативи було відкинуто як такі, що утискують права на використання корисних копалин і свободу тваринництва, в 1963-му – як таку, що загрожує самовизначенню наваго. Урядовою комісією було схвалено й проект Конституції нації наваго, але так і не ратифіковано її урядом...

– Патрик, можна останнє запитання? Чому ваші люди так рідко усміхаються?

– Гм-м... Я також звернув на це увагу... Можливо, тому, що в нас було дуже багато болю... А може...

І Патрик-Госе-Хоробрий Орел-Незламна Стріла враз розцвітається широкою білозубою усмішкою, осяявши півнеба резервації нації наваго...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Фінікс – Седона – Тусаян –
Пейдж (Аризона)**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто -
побутові й дорожні проблеми
можуть зіпсувати всю вашу
відпустку. Краще зверніться по
допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку не-
забутньою. Тисячі маршрутів
в Америці та світі.**

**Телефон для довідок:
(718) 934-7644
або зайти на сайт:
www.newtours.us**

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ВЕЧА: вся природа пробудилась! Не дрімайте! Якщо Ви платите оренду від \$1,200 і вище, то подумайте, чи не варто стати власником житла:

Наприклад, при купівлі кондомініуму або СО-ОР за \$200,000 із першим внеском \$20,000 та іпотекою у \$180,000 при 3.00% річних оплата буде така:

Кредит - \$759.00 Послуги - \$150.00 Податок - \$250.00 Разом - \$1,159.00

Не думайте довго, бо ціни на нерухомість зростають!

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

Наші відсотки на позички теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia
UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

AUTO LOAN SPECIAL

New Car • Refinance • Used Car

RATES AS LOW AS:

1.99%
APR

THE USFCU BENEFIT

- Pay less interest for your car over the course of your loan.
- Lower your monthly payments and free up some cash.
- Get the convenience of having your auto loan at your credit union.

* DISCLOSURE:

New Car Loan - New car loans can qualify for 100% financing at 1.99% up to 5 years. 2.99% available for 6 year terms. Refinance Car Loan - A car loan from another financial institution can be refinanced with the USFCU if it is less than 1 year old. A refinanced car loan can qualify for 100% financing at 1.99% up to 5 years. Used Car Loans - Used car loans can qualify for 80% financing at 1.99% up to 4 years. Loans subject to credit qualification and approval.

Other conditions may apply. Terms of offer may be changed at any time. Automatic monthly transfer payments from a USFCU share draft (checking) account required. To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

www.ukrfcu.com • 215.725.4430

Організація "Нова Українська Хвиля, Пассейк"

оголошує благодійну акцію ДО ДНЯ БАТЬКА для фінансової допомоги дітям Героїв Небесної Сотні, які віддали своє життя за незалежність України. Візьміть участь у професійній фотосесії та отримайте високоякісні родинні фото, одночасно надавши матеріальну підтримку дітям героїв.

БЛАГОЧИННА АКЦІЯ "РОДИННИЙ ПОРТРЕТ"

14 червня
3 9 ДО 18 ГОД. У ЦЕРКВІ СВ.МИКОЛАЯ
212 PRESIDENT ST., PASSAIC, NJ

Фотосесію здійснюватиме професійний фотограф
Мар'яна Гордейчук maryanahordeychuk.com

Фотографування триватиме приблизно 20 хвилин для кожної родини.
За пожертву \$150 ви одержите один портрет, \$175 - два портрети, \$200 - три портрети.

Просимо заздалегідь зарезервувати час для вашої родини за телефонами:
201-931-5227 - Галина, 973-557-8213 - Іванна

ПІДТРИМАЙТЕ нашу акцію, кошти від якої будуть передані дітям ГЕРОЇВ НЕБЕСНОЇ СОТНІ.

Не будьмо байдужими! Пам'ятаймо!

**SELF RELIANCE (NJ)
FEDERAL CREDIT UNION**

Самопоміч (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Співка

Principal Office
851 Allwood Road
Clifton, NJ 07012
(973) 471 - 0700

Botany Village Office
237 Dayton Ave.
Clifton, NJ 07011
(973) 772 - 0620

Toll Free:

1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

15-yr Fixed Mortgage: **3.25%** rate*

7/1/30 ARM Mortgage: **3.175%** rate**

Business Loans from **4.50%** APR

Please call,
(973)471-0700, ext 117

*3.25% APR **3.013% APR
All rates are effective April 22, 2014 and are subject to change without notice.

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдаця (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дублікату вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ЗНАЙОМСТВО

Самітна порядна жінка шукає доброго чоловіка (від 65 років й старшого) для товариського спілкування й взаємної скраси самотності.

Тел: 973-842-1732.
У робочі дні прохання телефонувати після 9-ї год. вечора, а також у суботу та неділю протягом дня.

ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ, НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС – ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

Виріжіть цей купон і разом з чеком або "мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____ (вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____ (вказати термін)

І надсилати за адресою _____ (вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається (вказати точну суму)

"Нова газета" - український громадсько-політичний тижневик. Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку. Видавець і головний редактор - **Валентин Лабунський**. Власний кореспондент у США - **Катерина Кіндрас**. Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**. Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.: **718-275-2503, 917-324-0359**
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції: **64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374**
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly. Established October 2008 in New York. Publisher and editor-in-chief - **Valentyn Labunsky**. Correspondent in USA - **Kateryna Kindras**. Correspondent in Ukraine - **Vasyl Tuhluk**. Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints with the author of a printed material. Authors of printed materials are fully responsible for the content of their commercial Ads. Editorial Office: **64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374**. Advertising Department: Tel.: **917-324-0359**. E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com. Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO. Ціна договірна

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.